

Boldogházi HÍREK

*Jászboldogháza Község
időszaki lapja*

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.

Tel.: 06 (57) 460-023
falujaszag@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2014. JÚLIUS

15. ÉVFOLYAM

3. SZÁM

250 Ft

Fotók: Tóth Attila

A TARTALOMBÓL

Önkormányzati hírek
Képviselők
Civil Napról

2-3. old.
4-6. old.
8-11. old.

Anyának lenni jó
Hogy tetszik lenni
Múltidéző

23. old
24-25. old
31-33. old

Polgármesteri tájékoztató

♦ Az elmúlt időszakban az Európai Unió által támogatott pályázataink megvalósítása adja a legtöbb feladatot önkormányzatunknak, de ami duplán öröm számunkra, hogy ezek szinte kivétel nélkül 100%-os támogatásban részesültek, így nem kell az önkormányzatnak önerőt biztosítani!

♦ Egyik ilyen program az „**Egészségre nevelő programok szervezése Jászboldogháza lakosai számára**” nevű projekt, amely 9 hónapon át támogatja a különböző egészséges életmódhoz kötődő programok megszervezését. Ennek keretében 2013. szeptembere óta folyamatosan ingyenes zumba és jóga órák kerültek megtartásra a Sportcsarnokban, 2 alkalommal kerékpártúrát szerveztünk. A program támogatta a Strandfürdőn megrendezett Civil napot is, ahol a szórakoztató programok között egészségügyi szűrővizsgálatokat is tartottunk. Szintén az egészségmegőrzés érdekében került 2 alkalommal megszervezésre az orvosi rendelőben különböző orvosi vizsgálatok elvégzése az érdeklődők részére, amik kifejezetten a daganatos megbetegedések megelőzését, felfedezését illetve megakadályozását célozta meg. A program keretében elkészült a település lakosságáról egy egészségügyi állapotfelmérés, térkép, majd ez alapján egy egészségterv. Továbbá a sorozat zárásaként egy gyermektábor került megrendezésre a Strandfürdőn 22 gyermek részére. Ebben szintén az egészséges életmód szemléltetése játszotta a főszerepet és a programokat is ez alapján állítottuk össze. Ezúton is köszönöm a szervezők és segítők munkáját, hogy a szomorkás időjárás ellenére is maradandó élményekkel és tapasztalatokkal mehetek haza a résztvevő gyermekek! A megvalósuló programokhoz a pályázatból 960 ezer Ft értékben tudunk „megmaradó” eszközöket vásárolni. A 9 hónapon át tartó programsorozat összesen

mintegy 8 millió forint TÁMOP támogatásból valósult meg, melyhez nem kellett önerőt biztosítani.

♦ Május hónapban elkészült a Polgármesteri Hivatal napelemes beruházása. Ennek keretében mintegy 5 KW-os áramtermelő napelemrendszer került kiépítésre a hivatal tetején. Ezzel annyi áramot tudunk éves szinten termelni, amennyi a hivatal és hozzá kapcsolódó épületek áramfogyasztását fedezi. A beruházás közel 6 millió Ft Európai Unió KEOP támogatással valósult meg, melyhez szintén nem kellett önerőt biztosítani.

♦ Harmadik és legnagyobb jelenlegi beruházásunk az orvosi rendelő felújítása. Ez az épület teljes rekonstrukcióját tartalmazza a napjainkban érvényes jogszabályi előírások szerint. A munka folyamatban van, jól halad, várhatóan határidőben, augusztus végéig befejeződik. Ez is 100% pályázati támogatással valósul meg, az eszközbeszerzéssel és az új fűtési rendszerrel, napelemmel ellátva összesen bruttó 43 millió Ft-ból.

*Szűcs Lajos
polgármester*

Gyermektábor

Napelemek a tetőn

Gyermektábor

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2014. március 13-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

- ♦ A Képviselő-testület a jegyző előterjesztése alapján módosította az Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 2/2014.(II.05.) önkormányzati rendeletét. A rendelet módosítására a megváltozott számviteli jogszabályok miatt volt szükség.
- ♦ A testület megtárgyalta az „Egészség ház fejlesztése Jászboldogházán” című projekt közbeszerzési eljárása során beérkezett ajánlatokat. A jegyzőnek, mint a Bíráló Bizottság Elnökének javaslata alapján, a legolcsóbb ajánlatot tevő Jászmetál 2000 Fémipari Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. által benyújtott nettó 28.999.263.-forint összegű ajánlatát fogadta el a testület. Az Egészség ház kivitelezési munkálatai azóta a befejezéshez közelednek.
- ♦ A Képviselő-testület korábbi döntése alapján, a jegyző eljárást folytatott a radiátorgyár előtti közpark és a gyár területén lévő fás terület helyi jelentőségű védett területté nyilvánítása érdekében. Az elkészült anyagok, valamint a Radiátor Invest Kft.-vel való megegyezés alapján a testület elfogadta a Jászboldogháza közpark és zöldfelület helyi védelméről szóló 5/2014.(III.14.) önkormányzati rendeletét.

Beszámoló a 2014. március 24-i soros képviselő-testületi ülésről

- A képviselő-testület elfogadta a polgármester beszámolóját a két ülés között végzett tevékenységről. E beszámoló a település honlapján megtekinthető.
- A testület megvitatta és elfogadta a Jászberényi Rendőrkapitányság vezetőjének, Dr. Körei-Nagy Józsefnek a település közbiztonságának 2013. évi helyzetéről szóló beszámolóját.
- A képviselő-testület megvitatta és elfogadta Fózer Tibor tűzoltó alezredes és Szabó Szabolcs tűzoltó főhadnagy beszámolóját a Jászberényi Katasztrófavédelmi Kirendeltség és a Jászberényi Hivatásos Tűzoltóparancsnokság 2013. évi tevékenységéről.
- A testület megtárgyalta az Egészség ház felújításának, valamint a Strandfürdő fejlesztésének pénzügyi feltételeit. Bár mindkét beruházásra pályázati forrást nyert az önkormányzat, az elnyert támogatási összegek lehívásához az önkormányzatnak előre meg kell finanszíroznia a beruházást. Emiatt az önkormányzat projekt finanszírozási hitel felvételéről döntött.

A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a „Jászság Egészségéért” Alapítvány Alapító Okiratának módosítását, melyre jogszabályi és személyi változások miatt volt szükség.

Beszámoló a 2014. április 30-i soron kívüli képviselő-testületi ülésről

- A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta, a 7/2014. (V.05.) önkormányzati rendeletet az önkormányzat 2013. évi pénzügyi tervének végrehajtásáról.
- A testület a temetőről és a temetkezésről szóló 4/2010.

((IV.28.) önkormányzati rendeletmódosítását, melyre a jogszabályok változása miatt volt szükség. A rendelet módosítása a temető működési rendjét nem érinti.

- A képviselő-testület döntött arról, hogy az idei évben is kitüntető díjakat kíván adományozni a 2014.május 31-i Civil Napon. A testület határozatában felkérte a civil szervezeteket és intézményeket, hogy a javaslataikat nyújtsák be. A testület zárt ülésen két család számára ítelt meg otthonteremtési támogatást 250.000.- Ft, illetve 500.000.-Ft értékben.

Beszámoló a 2014. május 19-i soros képviselő-testületi ülésről

- A képviselő-testület elfogadta a polgármester beszámolóját a két ülés között végzett tevékenységről. E beszámoló a település honlapján megtekinthető.
- A testület határozatban fogadta el az önkormányzat 2013. évi gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatainak ellátásáról szóló beszámolót.
- A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a településen működő házi segítségnyújtó szolgálat 2013. évi feladatainak ellátásáról szóló beszámolót.
- A képviselő-testület elfogadta a jegyző beszámolóját az önkormányzat 2013. évi belső ellenőrzési feladatának ellátásáról illetve az önkormányzat szerveinél 2013. évben történt ellenőrzésekről, illetve azok tapasztalatairól.
- Döntött a képviselő-testület az önkormányzat által támogatott civil szervezetek, csoportok 2013. évi szakmai és pénzügyi beszámolóinak elfogadásáról.
- A képviselő-testület zárt ülésen döntött a Civil Napon átadandó díjak adományozásáról. A döntés szerint *Pálfi Dénes az erdélyi testvértelepülés Sinfalva unitárius lelkésze részére díszpolgári címet adományozott.*
„Jászboldogháza Községért” díjban részesítette az önkormányzat Veliczky Józsefnét, a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának Elnökét, és Fózer Tibort, az „Ezüstkor” Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének Elnökét.

Beszámoló a 2014. május 28-i soron kívüli képviselő-testületi ülésről

- A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a Jászboldogházi Településfejlesztő Kft. 2013. évi beszámolóját. A beszámoló szerint a Kft. 164.000.-Ft mérleg szerinti eredményt ért el.
- A Jászboldogháza Ifjúságáért Közhasznú Egyesület pályázat támogatásban részesült a Civil Szervezetek Napja és Strandnyitó rendezvény lebonyolítása céljából. A képviselő-testület úgy döntött, hogy az Egyesület részére 2 millió forint visszatérítendő támogatást nyújt, a rendezvény lebonyolítása érdekében. A támogatást az egyesület a pályázati forrásból fogja visszafizetni.

dr. Dinai Zoltán
jegyző

Helyi választott képviselőink a munkájukról...

A képviselői munka a kívülállók számára nem bonyolult feladat, de aki benne van, tudja, széles látókörre, határozott jellemre, pontos törvényismeretre, az általa képviselték lelkiismeretes szolgálatára van szüksége.

Végéhez ért a képviselőinkkel készült sorozat. Ebben a számban a volt, és a jelenlegi alpolgármesterünk értékeli az elmúlt éveket.

Emlékeztetőül a 2010-ben megválasztott képviselő-testület:
Szűcs Lajos polgármester
Joó Kovács Balázs alpolgármester
Darók Sándor

Kobela Margit
Dr. Pap Béla
Menyhárt Ernő
Szűcs Gergely

Dr. Pap Béla

- Mióta vagy választott képviselő, és miért vállaltad?

Rendszerváltozástól (1989-90-től), 24 éve (6 ciklus), egyfolytában próbáltam szolgálni és képviselni a falu lakosságát mindenkor mindenkéntől független és szabad képviselőként, ill. 3 ciklusban (12 év) alpolgármesterként.

Hogy miért vállaltam, és miért pont a rendszerváltáskor kezdtem el „politizálni”? (Előtte is próbálkoztam velem, de nem vállaltam.) Akkor úgy gondoltam, hogy újra nyílik a „Sárga rózsa” (amikor először kinyílt én még „Kis srác voltam”) és nem kell már szavazni parancs-szóra.

Akkor még a községben sokan éltek (fő és mellékállásban) a mezőgazdaságból, melynek át és újrászervezése a rendszerváltó pártok programjában is megjelent. Úgy gondoltam, hogy tudom ezeknek az embereknek az érdekeit képviselni az új szellemiségű testületben, egyéni sérelmek nélkül. Hatvan éven át alig betöltve és visszagon-dolva az elmúlt 24 évre, hogy miként is sikerült az akkori cél?

Ha csak azt említem, hogy a község „kis és nagygazdái” a szövetkezetben, Kft-kben, BT-kben, egyéni gazdaságban dolgozók és vezetők jó (baráti) és beszélő, ill. egymást, a falut és a civil szervezeteket segítő viszonyban vagyunk egymással és Polgármesteri hivattal.

Két szóban összefoglalva „Béke van” a gazdaság-sadalomban, ezen a 4746 hektáron.

- Hogyan értékeled az elmúlt négy év önkormányzati munkáját?

Ebben a ciklusban több nehéz döntést hoztak képviselő társaim. Azért fogalmazok úgy, mert az itt felsoroltakat én és egy-két független társam nem szavaztuk meg.

Sajnos önként lemondott a Testület:

- ♦ a vízműről, kutakról, a kiváló minőségű ivóvízellátásról, ezzel együtt a vízdíjról. Az önkormányzatnak és intézményeinek is fizetni kell a saját vizü-nkért. A falunak meghagyták az 50 éves vezeték-rendszert felújítási kötelezettséggel. (Talán ve-szélyben van a strand vízellátása is.)

Dr. Pap Béla

- ♦ a tomaterekről, melyet a lakosság főleg az akkori focisták építettünk Fabríncz Lajos bácsi, Matók István vezetésével (Forognak a sírjukban?)

Ez azért is fáj, mert én voltam a Sportelnök. Engedélyt kell kérni (sőt fizetni is?), ha saját tomatereinket használni akarjuk. Aki ezt átvette, az nem törődik a nagy ablakok életveszélyes állapotával. Ha ráesik a tornázó gyerekekre? - rossz rá gondolni is.

- ♦ A tanterületről és az iskoláról
- ♦ Az önálló jegyzőnkéről, ezzel együtt az önálló Hivatalról.
- ♦ A falu elvesztette 67 éves önállóságát, (egyszerű többségi szavazással)

Hogy mit jelentett az 1946-os önállósá vá-lás, hadd idézzek Konkoly Béla bácsi (1919) visszaemlékezéséből (vagy kérdezzük meg, ha van még kitől):

„És amikor 1946 tavaszán a jászberényi polgármesteri hivatalhoz fordultunk annak érdekében, hogy Boldogházát önálló községgé nyilvánítsák, és a kérvényünkhöz aláírásokat gyűjtöttünk, ezt engedélyezték.

A város tiltakozott ellene. A már korábban említett Nagy János bácsi, aki ennek a bizottságnak a tagja volt, amely ezt szervezte, és a kérelmünket 1946 elején a megyéhez is eljuttattuk, bár a városi képviselő testület tiltakozott ellene. A vármegyei főjegyző, dr. Magyar-ká Ferenc, támogatott bennünket. Amikor ezek az aláírt ívek bekerültek hozzá, kijött Boldogházára, tartott egy gyűlést a volt gazdakörben, abban az épületben, ami később hosszú ideig tanács-háza lett, és megígérte, hogy községgé nyilvánítanak bennünket. Ez nagyon nagy erőt és bizalmat adott az itt élő embereknek és a szervező bizottságnak. A gyűlés végén a megjelenteknek szavazniuk kellett. Mindössze 10-15 ember volt az önállóság ellen. Ezután még a város megpróbált tenni ellene. Jöttek a minisztériumból és más felől ide hozzánk, de végül Jászberény is beletörött a helyzetbe.

1946 júliusában megkaptuk a határozatot, hogy Jászboldogházát önálló községnek nyilvánították. Tehát elértük, hogy önálló közigazgatással rendelkezünk. Sőt, annyira soványtá váltunk, hogy mindjárt nagyközségnek nyilvánítottunk, mert a lakosság száma akkor 3 ezer valamennyi volt, tehát a törvény ezt lehetővé tett.”

Hogy mit jelent az önállóság elvesztése?

Ítéld meg a Tisztelt olvasó! 2013-tól, mint képviselő így kapom a meghívót az ülésekre:

Feladó: Jászteleki Közös Önkormányzati Hivatal Jászboldogházi Kirendeltség.

Az 1946-os nagyközségből Kirendeltség lettünk. Szégyen! Az a gond, hogy önként mondott le az előbb felsoroltakról a Testület, mert utódaink ezt nem fogják tudni visszaszerezni. Példa rá az 1993-as kárpótlás. Aki 1950-es években önként elhagyta vagy elajándékozta földjét, vagyontárgyát az soha vissza nem kapta. Akitől viszont elvették, az részben vagy egészben kárpótlás útján a rendszerváltás után hozzájutott.

Azt javasoltam a Testületnek, mi se szavazzuk meg önként, hanem vegyük eltőlünk, de leszavaztak! (A kultúrház eddig nem kellett senkinek, azt lehet, hogy én is megszavaznám.)

- Sikerként Te mit emelnél ki?

A sikereket képviselőtársaim az előző újságokban szinte mind elmondták, nem akarom őket ismételni. A sikereket közösen értük el, ezért személyes sikert kiemelni nem tudok. (Talán az új Tápió-híd) Azt viszont személyes sikertelenségnek tartom, hogy a szeméttelep rekultivációjával együtt a két külterületi illegális szeméttelpepet nem sikerült felszámolni. Pedig összefogtunk vállalkozók szállítóeszközeinkkel is. Az alvállalkozók „elszabotálták”, pedig megígérték a Testületnek, hogy megoldják. A „bűnösök” köztünk vannak! Sajnos a bírság nagyon sokba fog kerülni az utódainknak, ill. az ottani földtulajdonosoknak, és akkor még nem is szóltam a környezetszennyezésről!

- Hogyan értékeled községünk fejlődését az önkormányzati évek alatt?

Nagyon nagyra értékelem a civil szervezetekben dolgozók fizikai és szellemi munkáját. Idegen szemmel leglátványosabb a Faluszépítők munkája. Nagyon szép lett a falu! Ami nem szép, azt meg nem látják, mivel a fénysorompót figyelik a vasúton való áthajtáskor.

A másik civil szervezet a Polgárőrség, akikkel éjjelnappal találkozok a lakosság és az „idegenek” is. Annyira jól végzik a munkájukat, hogy az egyik országgyűlési képviselőjelöltünk azt javasolta a gazdáknak, hogy a polgárőrökkel őriztessék a határt is, hiszen több mint 30 millió Ft-ot nyertek pályázatokon. Sajnos ellopták a csikosi erdőt, reptértől délre már kukoricát sem lehet termelni, lekaszálják zölden a búzát. Kértem, hogy segítsen ezen a gondon a politika. Válasz: „Ez nem politikai, hanem rendészeti ügy.” Ugyanezt elmondtam a Rendőrkapitány Úrnak az éves beszámolójukor testületi ülésen. Válasz: „Ez nem rendőrségi, hanem politikai ügy.” Nos, úgy jártunk, mint az egerek a macskával, az ötlet jó volt, hogy kösse nek a macska farkára csengőt, csak hát senki sem vállalta. Ezek a lopások nem is szerepelnek a rendőrségi statisztikában, tehát nem is létezik a probléma? A többi civil szervezetek munkája is hasonlóan fontos, hisz munkájukkal ők pótolják az egyre csökkenő állami támogatásokat. A falu fejlődésében nagy szerepe van az elnyert pályázatoknak és a pályázatíróknak. Személyes érintettség miatt az ő

munkáját talán nem nekem kell értékelni, de azért büszke vagyok rá, hogy az én fiam.

- Mit szerettél volna még megvalósítani?

A lakosság megosztottsága miatt a szennyvíz-kérdés nem oldódott meg. Nincs a Jászszágnak szinte még egy települése, ahol nem valósult meg vagy a közeljövőben nem valósul meg. Vagy nézzük meg a Pest megyei szomszédainkat! Addig viszont a kövesútjaink felújításának, bővítésének nincs sok értelme.

Egyik éjszaka gyalog mentem haza (ez ritkán esik meg), de hogy mondjam finoman, éjszaka elég illatos a falu, pedig 10 tehén és 20 disznó van már csak. Szerencsére a strandozók és kempingezők nem érzik. Sajnos még szennyvíz-kérdés meg nem oldódik, munkahelyteremtő beruházás nem fog megvalósulni, hiszen ez ma már alapvető, szinte első számú kérdés.

- A jövő, így Boldogháza jövője mindannyiunk számára fontos.

Te hogyan látod?

A jövő megítéléséhez a testület szempontjából egy kicsi múltat említenék, mégpedig rendszerváltás utáni (1990) első testület, hallgatolagos, de kimondott, nem leírt, de betartott egyhangú döntését: „A testületben pártpolitikának nincs helye.” Pedig a rendszerváltó testületnek 75%-a MDF-tag, (vagy közeli) volt. Addig fel nem álltunk, még ha kompromisszumokkal is, de egyhangú döntéseket hoztunk, késő éjszakába nyúlóan. Ezek után, - a viták levezetésére- még a Polgármester szobájába leültünk egy pohár borra. Sajnos az utóbbi 2 évben mi is egyhangú döntéseket hoztunk, de csak azért, mert jóformán érdemi döntéseket nem mi hozunk a falu jövőjéről. Nincs hozzászólás, csak szegény Polgármester beszél (neki muszáj). Az üléseinken valamikor félig volt a terem, ma már az sem jön el akinek „muszáj”. Időnként még egyes képviselők sem koptatják a Polgármesteri Hivatal előtti járdát. Talán ezért sem koptak le (gondolom engedéllyel) a felfestett feliratok. A tartalommal egyetértek, de a formát nem tudom elfogadni.

Összegzésként még néhány gondolat:

Magunkat, (magamat), megpróbáltam a kívülálló szemével, önkritikusan nézni, hiszen képviselő társaim eddig szinte csak a szépet, jókat mondták el, ami természetesen mind igaz. Lehet, hogy 24 év után nekem is ezt kellett volna tennem, de egyenes derékkal születtem, éltem eddig és a derekam „hál Istennek” még a régi. A tovább-, vagy talán a túlélésünkhöz tartottam fontosnak az előzőeket elmondani.

Az Illés együttes számára hivatkozva a „Sárga rózsá”-val kezdtem a riportot, szintén az ő számukkal fejezném be „Miért hagytuk, hogy így legyen?”

„A múltat megsempíti az idő, a jövőt nekünk kell azzá tenni!” Ezért a szebb jövőért szeretnék még tenni a község és a lakosság érdekében, ha lehetőségem lesz rá.

Zrupkó Ferencné

Joó –Kovács Balázs:**- Mióta veszel részt az önkormányzati munkában, és miért vállaltad?**

- Közvetlenül a rendszerváltás után tagja voltam az Önkormányzat Pénzügyi Bizottságának, majd megszakításokkal, most töltöttem le a harmadik képviselői ciklusomat.

Azt gondolom, hogy a település szeretete, a közösség iránt érzett felelősség volt az a fő szempont, ami arra késztetett, hogy képviselő legyek. Természetesen kellett hozzá az emberek bizalma, amit folyamatosan meg kellett és minden nap meg kell szolgálni.

- Az elmúlt ciklusban mi volt számodra a legnehezebb önkormányzati döntés? (miért?)

Talán a 2010-2014. közötti önkormányzati ciklus hozott életünkben legtöbb változást. Egyik legnehezebb döntés volt a Közös Önkormányzati Hivatal megalakítása, az általános iskola megtartása érdekében végzett közös gondolkodás.

A döntések nehézségét az önállóság féltése és a törvényi kényszerből adódó kötelezettség adta. Mindezek figyelembevételével jól látható, hogy sikerült a számunkra legkedvezőbb döntéseket hozni.

- Mi jelentett sikert számodra? Volt-e olyan esemény, melyet személyes sikerként éltél meg?

- A legnagyobb siker számomra, hogy az eltelt 4 év alatt egy olyan csapatban dolgozhattam, ahol mindenki partner volt és a legjobb szándékkal és közös akarattal értük el eredményeinket.

Régi vágya volt a Boldogháziaknak, hogy az utunk felújításra kerüljön. Szinte minden testületi ülésen és országgyűlési képviselőnkkel történt találkozások alkalmával elsőként került szóba az út felújítása. Hát kész lett!

- Hogyan értékeled községünk fejlődését az önkormányzati évek alatt?

Én teljesen derülátó vagyok. Ilyen mértékű fejlődést rég nem tudunk felmutatni 4 év leforgása alatt. Csak a nagyobb beruházásokat említeném: szeméttelep rekultivá-

Joó –Kovács Balázs

ció, út felújítás, folyamatban van az orvosi rendelő felújítása, küszöbön áll az ivóvíz minőségjavító beruházás, az önkormányzat épületén napelemek elhelyezése, mellyel ki tudjuk váltani a villanyszámlát, a strandon folyamatban lévő felújítások. Nagyon sikeresnek tartom a civil-szervezetek működését. Hozzám legközelebb áll a Polgárőr Egyesület. Az eltelt 4 év alatt 15 millió forintot költöttünk pályázati pénzből térfigyelő rendszer kiépítésre, 5 millió forint értékben vásárolhattunk 1 db grédert, és rövidesen megérkezik 1 db 9 személyes kisbusz. Ezek az eredmények az önkormányzattal történt együttműködés révén jöhetnek létre. Nagyon fontosnak tartom és szerintem sokat fejlődött a civilszervezetek közössége az általuk közvetített elvárások és a részükről elvégzett rengeteg munka mind Jászboldogháza javát szolgálja. Közösségformáló és megartó ereje szerintem páratlan.

- Mit szeretnél volna még megvalósítani?

Szerettem volna még az eltelt 4 év alatt a temetőbe új ravatalozót. Mindenképpen ki kell alakítanunk egy termelői piacot a faluban. Tovább szeretném bővíteni az első lakáshoz jutók és gyermeket vállalkók támogatását. Azt gondolom, helye lenne a faluban egy Trianon emlékműnek. Tovább kellene bővítenünk a strandot és az ott elérhető szolgáltatásokat.

-A jövőt sokan, sokféleképpen látják, láttatják. Ha Jászboldogháza jövőjét nézzük, Te mit tartasz legfontosabb feladatnak?

- Két nagyon fontos dolog van, ami kiemelt figyelmet kell, hogy kapjon a következő ciklusban. Keresnünk kell annak a lehetőségét, hogy több munkahely legyen a faluban. Talán a jelenleg a legmegvalósíthatóbb feladat, hogy növeljük a lakosság létszámát, fiatalokat nyerjünk meg arra, hogy ideköltözzenek, hiszen így tudjuk megtartani most is működő intézményeinket.

Köszönöm a lakosok bizalmát, hogy az eltelt 4 év alatt képviselőként dolgozhattam a településünkért. Szeretnék a következő 4 évben is képviselő lenni, bízva abban, hogy munkával én is részese lehetek legalább olyan mértékű sikemek, mint az elmúlt négy év volt.

Köszönöm az őszinte, előremutató szavakat. További eredményes munkát kívánok Képviselőinknek!

Zrupkó Ferencné

A templom

Jelen gondolataimmal nem tudományos jellegű tanítást szeretnék adni a különböző vallások templomairól, azok elnevezéséről, vagy akár a katolikus valláson belüli templomépületek fajtaíróiról, hanem a saját templomunkról alkotott fogalmakat szeretném pontosítani, erősíteni.

Sokan vannak, akik azt vallják, hogy nem kell templomba menni ahhoz, hogy Istennel találkozzanak, ezért nem is járnak templomba. (Tudom, hogy ez inkább fordítva igaz: aki nem jár templomba, azzal is magyarázhatja, hogy Istennel bárhol találkozhat.) Ha azonban megkérdezzük azokat, akiknek valamilyen személyes kapcsolatuk van Istennel, azoknak igenis látható jelre van szükségük Istentől. Ezért legkevésbé az, hogy templomba járnak. Élmény számukra egy zarándoklat, Mária-jelenés vagy egyéb csoda. Lényeg, hogy Istennek valamilyen látható nyomát találják életükben.

Ábrahám, akit a mindeneket teremtő, láthatatlan Isten hívott meg, kérte a Fölségest, hogy adjon látható jelet. A pusztában vándorló nép, aki ugyan sok csodát élt meg azzal, hogy Isten beavatkozott a történetükbe, mégis látható, kézzel fogható Istent szeretett volna, ezért készítettek aranyborjút Isten gyanánt. És bár Isten megbüntette ezért őket, mégis elrendelte, hogy elkészítsék a Szövetség Ládáját, a frigyládát, ami számukra a látható Istent jelentette.

Amikor Izrael a virágkorát élte, és Dávid király palotában lakott, a frigyládát még mindig sátorban őrizték. Dávid király gondolata volt, hogy Istennek is építsen palotát, amit Isten rendelése szerint végül is fia, Salamon épített fel. Ennek a templomnak, a zsidó templomnak fő jellemző-

je, hogy benne van a frigyláda, azaz benne lakik Isten. Ilyen épület, amelyben az igaz Isten lakozik látható és kézzel fogható módon, nincs több a világon. Ezért ez az épület a zsidók számára „A Templom”. A többi helyet, ahol összegyűlnék istentiszteletre, zsinagógának hívják. Ezt a templomot harcokban többször megrongálják, de a rómaiak Kr. u. 70-ben annyira lerombolják, hogy már nem épül újjá.

Közben, az első században megalakul a kereszténység, akik eleinte nem templomban tisztelik az Istent. Az utolsó vacsora emlékére az eukarisztát (szentmisét) családoknál tartják, legtöbbször üldözések közepette. Az üldözések elmúltával, 324-ben Rómában felszentelték a lateráni bazilikát, mely minden keresztény templom anyja és feje lett. Ez a hely nyilvánvalóvá teszi, hogy a keresztények számára a templom nem Isten lakása, hanem fenntartott hely a ke-

resztény közösségek számára, ahol az Isten tiszteletére összegyűnnek.

Ki kell hangsúlyoznom, hogy a templom mégiscsak Isten lakása, mert látható és fogható módon Isten az Oltáriszentségben maradt közöttünk, és az Oltáriszentséget a templomban őrizzük. Jelenlétét az örökmécs mutatja. Az Oltáriszentséget viszont nem azért kaptuk, hogy a templomban őrizzük, hanem hogy a szentáldozásban magunkhoz vegyük, és így a testünk legyen Isten temploma. Így aztán a katolikus templomnak végleges célja, hogy a keresztények számára szent, a hétköznapi élettől elkülönített helye legyen, ahol Isten népe, mint közösség, összegyűlhessenek, hogy Istent hallgassák és Őt imádják.

Természetesen az is Isten imádása, ha megdöbbenünk egy fűszál bonyolultságán, vagy lélekben összeroskadunk a minket körülvevő világ méretein vagy rendezettségén. Isten műveivel szinte bárhol találkozhatunk, és az imádnak valamilyen formája, ha e csodák által elismerjük Isten fönségét. Aki csupán ennyire akarja imádni Istent, annak nincs szüksége templomra, és a maga szintjén akár igaz is lehet a hite.

A templomra közösségnek van szüksége. Azoknak, akik érzik és értik, hogy az Istennel való kapcsolat nem magánügy. Isten nem azt akarja, hogy emberei legyenek, hanem hogy népe legyen. Istennel bárhol találkozhatunk, az Istennel való találkozásunk „helye” a lelkünk, de ahhoz, hogy hívő közösségünk Istennel találkozhasson, ahhoz templomra van szükségünk.

*Csergő Ervin
plébános*

Kitüntettek

DÍSZPOLGÁRI OKLEVÉL

Jászboldogháza község Önkormányzati képviselő-testülete 2014. május 19-én hozott 49/2014. (V.19.) számú határozata alapján a „Jászboldogháza díszpolgára” címet adományoz

PÁLFI DÉNES unitárius lelkésznek az erdélyi Sínfalva és Jászboldogháza község testvéri kapcsolatainak ápolásáért.

Pálfi Dénes 1995. március 4. óta szervezi és ápolja a két község kapcsolatát. A községi rendezvényeken, ünnepeken személyes jelenlétével, lélekemelő beszédeivel emeli azok színvonalát, erősíti az Erdélyhez fűződő kapcsolatot. Kezdeményezte, hogy a sínfalvi templomkertben üresen álló kántorlakást a két település közösen vendégházzá alakítsa át. Erről maga így beszélt az elmúlt év szeptemberében: „És következett a biztonságtevés, az építés. És ahogy épült a ház, vele párhuzamosan épült az a másik ház, lett egyre szorosabbá, élőbbé a testvéri kapcsolat. Nem volt könnyű a munka, sok erőt és időt igényelt, mint minden nemes cél és igyekezet, de a jászboldogháziak és a sínfalviak vállaltak és küzdöttek a terv megvalósulásáért.”

Ez a ház élő ház lett, évente többször több csoport látogat el Sínfalvára, megismerik az erdélyi tájat, embereket, s az igaz magyarság érzésével feltöltődve térnek haza. Pálfi Dénes házigazdaként, barátként fogadja a látogatókat, és segít megismertetni Erdély szépségeit.

A testvérkapcsolat eredménye, hogy az iskolás csoportok cserelátogatásaira is sor került, ami a kisdiákok számára feledhetetlen élményt jelentett. Tágultak történelmi ismereteik,

megtapasztalhatták az igazi erdélyi vendégszeretetet az ottani fiatalok gondolkodását, hazaszeretetét, az anyaország iránti tiszteletet.

Jászboldogházi látogatásai során minden jeles rendezvénytünk emlékeztetése tette, így a község 50. évfordulóját, a Jász Világtalálkozót, a milicentenáriumot. Személye garancia a két település baráti kapcsolatának, a változó körülmények között a folytonosságot jelenti. Figyelemmel kíséri a községben történeteket, a helyiekkel együtt örül annak, hogy épül, szépül a település. Jászboldogházán őszintén tisztelik és szeretik, látogatása mindig nagy örömet jelent a boldogházi ismerősök számára.

Pálfi Dénesnek kiemelkedő szerepe van abban, hogy az eltelt 19 év alatt a sínfalvi és boldogházi emberek közül nagyon sokan barátokká váltak, s a boldogháziak már nem turistaként látogatnak el Sínfalvára, hanem családok fogadják őket igaz szeretettel. A számára adományozott díszpolgári címmel ezáltal annak az összetartó, vendégszerető sínfalvi közösségnek is szól, ahol ma már nagyon sok boldogházi ember ott-hon érezheti magát.

Jászboldogháza község Önkormányzati képviselő-testülete 2014. május 19-én hozott 51/2014. (V.19.) számú határozata alapján „Jászboldogháza Községért” kiüntetést adományoz

VELICZKY JÓZSEFNÉ részére, a hosszú időn át végzett eredményes, a község jó hírét segítő önzetlen munkája elismeréseként, a hagyományok méltó őrzéséért.

Veliczky Józsefné (született: Koncsik Ilona) 2001-ben alapította meg a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságát, melynek azóta tölti be elnöki tisztségét. Az Egyesület összefogja a községünk-ből elszármazott boldogháziakat, élő kapcsolatot tart a szülő faluval, és sokféle módon segíti a hagyományok őrzését.

Kezdeményezésük nyomán emlékkövek őrzik az egykori boldogházi tanyai iskolák helyét, az ott tanítók neveit. Ez évben kerül sor az ötödik iskola helyének megjelölésére.

A temetőben emlékoszlopokat állítottak a tanítók, és a távol elhunytak emlékére, és minden évben Mindenszentek alkalmával megemlékezést tartanak a község lakóival együtt.

Kezdeményezte és szerkesztője volt a boldogházi tanyavilág emlékeit megőrkítő nagy sikerű kötetnek, az *Emlékek a boldogházi tanyavilágról* című könyvnek, melyet a BOLDOG BT Egyesület adott ki. Ugyancsak az általa vezetett egyesület jelentette meg 2013-ban a *Törvényen kívül* című kötetet. A kitelepítések megszüntetésének évfordulójára emléktáblát helyeztek el a vasútállomás épületén, és meghatározott megemlékezést szerveztek.

Igen jó kapcsolatot és együttműködést alakított ki az Önkormányzattal, illetve a faluban működő többi civil szervezettel, elsősorban az „Ezüstkor” Nyugdíjas Egyesülettel és a Faluvédő és Szépítő Egyesülettel. Ennek is eredménye a minden évben megrendezett Elszármazottak találkozója, melyen évről évre többen jelennek meg. Veliczky Józsefné anyagiakkal és egyéb módon személyesen is segíti minden községi elképzelés megvalósítását. Több éven át számos boldogházi gyermeket nyaraltatott otthonában, akik először jártak Budapesten.

FÓZER TIBOR az „Ezüstkor” Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének elnöke részére, a szépkorúak érdekében végzett önkéntes tevékenységéért, a hagyományok ápolásáért.

Fózer Tibor a jászberényi Tűzoltóságnál dolgozott szolgálatparancsnoki beosztásban, 32 év szolgálati idő után 1995-ben tűzoltó főtörzsszázlósként ment nyugdíjba.

Munkája során nagy figyelmet fordított a helyi Önkéntes Tűzoltó Egyesületre is, segítette, patronálta őket.

Ezt a támogató, közösségi munkát nyugdíjazása után is folytatta. Az idősök klubjának közel harminc éve tagja, a nyugdíjas egyesületnek pedig megalakulásától, azaz 2003 óta elnöke.

Önzetlenül kiveszi részét az egyesülettel kapcsolatos munkákból. Ha kell ízletes bognácsosakat készít, majd a jó hangulatról gondoskodik: a nyugdíjas zenekarban muzsikál.

Segítette a tájház létrehozását, és annak gondozásában, munkálataiban folyamatosan részt vesz.

Községünk hírnevét a jászoknásági aratóversenyeken erősítette. Oszlopos tagja a községünket képviselő arató csoportnak, mellyel két alkalommal első helyezést ért el, és többször különdíjjal ismerték el kiváló munkájukat.

Jászboldogháza, 2014. május 31.

(Szűcs Lajos)
polgármester

(Dr. Dinai Zoltán)
jegyző

A kitüntetettek

PÁLFI DÉNES

VELICZKY JÓZSEFNÉ

FÓZER TIBOR

„NEKEM NYÍLIK MINDEN VIRÁGOD”

Vers a hazaszeretetről

A Civil Napon hangzott el Turza Sándor ceglédi költő *Szeretlek* című verse, felesége, Judit nagyszerű előadásában. A hazaszeretetről szóló szép vallomás mindenkit megérintett, s az erdélyi vendégek közül többen kérték a szövegét. Bár a versben nincs kimondva, a vers Erdélyről szól, s mindazokról, akik a nehézségek ellenére sem hagyják el a szülőföldet.

Turza Sándor*Szeretlek*

A te zölded az én zöldem,
a te fehéröd öröm, s gyász színe énnekem,
a pirosod az én vérem.
Ahol te kék vagy, az az egyetlen égbolt nekem,
érted hullhat ki kezemből fegyverem.
Éhes vagyok kicsit.
Télidőben, amikor fázom,
hogy nyomorommal benned maradhassak,
zálogban a kabátom.
Szeretlek. Nekem nyílik minden virágod,

nekem ima minden sóhajtasod.

Nekem kínál minden folyód halat,
nekem gömbölyödik a gomba fái alatt.
A sás tövében értem hangos a bóbis fészke,
értem kísér csemetét Tisza hosszában a vadréce.
Szeretlek. Oly nagyon, hogy meg sem nevezlek.
Szülőföldem vagy, te adtál lakhelyet,
bánatomban a vadrózsa hulló szirma simogat,
értem iható a hús vizű patak.
Szeretlek, anyám anyja te, kié vérünk,
kié mindönk élete, ki vagy nekünk asztalunk,
s leszel mindönk szemédele.

PILANATOK A MŰSORBÓL

C
I
V
I
L

N
A
P

Fotók: Tóth A.

www.facebook.com/totah
Copyright: Boldogházi Hírek

A SZÉP UDVAR VERSENY NYERTESEI

Egyesületünk immár ötödik éve hirdette meg községünkben a Szép Udvar versenyt, melynek fontos célja, hogy a lakosokat is bevonjuk a faluszépítésbe. Az eredményhirdetésére a 2014. május 31-én, a Civil Napon került sor.

A versenyen való részvétel feltétele volt a barátságos, virágos kert, falusias hangulatú, rendezett környezet. A győztesek egy *Szép Udvar* feliratú kerámia táblát kaptak elismerésül.

Ebben az évben a nyugdíjas korosztálynak szeretttünk volna örömet szerezni, az ő udvaraik közül választottak ki hármat a zsűri tagjai.

A 2014-es Szép Udvar verseny győztesei:

Mészáros Béláné Lehel utcai,

Sziliczei Zoltánné Deák Ferenc utcai,

Túróczi József Bocskai utcai lakos.

Ez évben egy **szép gazdasági udvart** is kiválasztottunk községünkben, melynek a versenyben való feltétele volt, hogy a szép, gondozott utcarészhez és előkerthöz rendezett gazdasági udvar tartozzon. Ez a kategória nem volt korhatárhoz kötve. **A kategória győztese Szörös János Bocskai utcai lakos lett**, akinek az udvarát kiemelkedően szépnek, rendezettnak találta a zsűri. Jutalma szintén egy kerámia tábla.

Kiválasztásra került, és elismerésben részesült egy **szép utca** is, amely ez alkalommal a **Szegfű utca** lett. A nyermény az utcában kihelyezhető fából készült virágos elismerő

Részlet Szörös János Bocskai utcai lakos gazdasági udvarából

tábla, melyet a **Darók és társa Kft. ajánlott fel**. Köszönjük nekik.

Gratulálunk a nyerteseknek, és további szépítő munkát kívánunk a falu lakosainak, aminek igazi győztese Jászboldogháza lesz.

*Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke*

KÖSZÖNET A MUSKÁTLIKÉRT

A Civil Napon ünnepélyes, szép színpadon volt a színpadon az a sok-sok gyönyörű muskátli, melyet Pesti Róbert, a Jászföld Hagyományörző Egyesület elnöke nagylelkűen adományozott. A rendezvényt követően az elnök a muskátli a jászboldogházi Strandfürdő és a Tájház szépítésére ajánlotta fel. A lakosság nevében is köszönjük ezt a kedves gesztust.

Faluvédő és Szépítő Egyesület

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunk szeptember elején jelenik meg.

A kéziratokat és a fotókat **2014. augusztus 30-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: faluujság@jaszboldoghaza.hu

SZÜCS GRÁNIT

2213 MONOR, 4. számú főút 38. km, Ceglédi út 74.

2700 CEGLED, Széchenyi út - Puskaaporos u. sarok

6000 KECSKEMÉT, Ceglédi út 100.

2144 KEREPES, 3. számú főút, HÉV állomás

Tel: 06 70 601 41 00

Tel: 06 70 601 41 07

Tel: 06 70 601 41 81

Tel: 06 70 601 41 82

www.granitsirko.hu

TÖBB SZÁZ KÉSZLETEN LÉVŐ SÍREMLÉKBŐL VÁLASZTHAT!

EGY KIÁLLÍTÁS KÉPEI

CSIKI KIÁLLÍTÁSA A TÁJHÁZBAN

A Faluvédő és Szépítő Egyesület szervezésében a Civil Napon a Tájházban Nagy János - Csiki kiállítását tekinthették meg az érdeklődők. A kiállítás megnyitójára az ünnepi köszöntők után került sor, melyen egy szép vers is elhangzott Csiki egyik munkájáról. Cegléden él ugyanis egy költő barátja, *Turza Sándor*, akit Csiki egy-egy alkotása versírássra készítet. Ez alkalommal az a verse hangzott el, melyet egy imára kulcsolt kezeket ábrázoló csodás fafaragás hatására írt. Miközben a jelenlévők az alkotást a színpadon láhatták, Turza Sándor felesége, Judit szívhez szóló, szép előadásában hangzott el a vers. Szűcs Gergelyné megköszönve a kiállítás megvalósítását, emléklapot és ajándékot adott át Csikinek.

A nap folyamán nagyon sokan megcsodálták az igényes, szép kiállítást, elismerésükről a vendégkönyv bejegyzései is tanúskodnak.

Szeretettel gratulálunk Csikinek, s további szép alkotásokat és sikereket kívánunk.

Turza Sándor felesége, Judit

Turza Sándor

Kétlelkűek a fák?

Minden fának egy lelke, s több arca van.
Lelkük érted van, érted lélegeznek a szmögban.
Tömegüket érted adják, mikor kandalódban
beléjük mar a falánk láng.
Fák, jövő reményei, míg mind ki nem vágják
a tökekése.

Vigyáznunk kéne rád, mint Nagy János,
tisztelnunk kéne a holt fát

A halott törzset kézbe veszi, egy új arcot ad neki,
angyal lesz belőle vagy hordó, hogy borod megőrizze,
Minden darabban ott él Csiki lelke.

BOLDOGBT Egyesület**Kedves Olvasók!**

A BOLDOGBT Egyesület idén is tisztelettel kéri az Önök segítségét.

Október első szombatjára tervezzük a **csikosi iskola és templom** helyének megjelölését és időjárástól függően nosztalgia búcsú rendezését. A hely kiválasztásánál egy kis vita alakult ki. Az otthon élők és elszármazottak írásos nyilatkozata alapján 30:13 arányban döntöttek amellett, hogy az eredeti hely közelében, művelés alól kivont, tsz tulajdonában lévő, egykori szolgálati lakás helyére kerüljön az emlékmű. Előzetes felajánlások alapján megvalósítható, hogy kőkereszt készüljön, és mellé kerül az iskolai emlékkő.

A pénzadományokat július végéig gyűjtik, Boldogházán Koncsik Béláné (Bajnok u. 7.), vagy Jászberényben pénztárosunk Túrócziné Sárközi Sárka és az emlékhely állítás főszervezője, Szaszko Sándor (06-70-3328127). Utalásukat elküldhetik a **69500132-11017770** számlaszámunkra (Jász-Takarékszövetkezet, Jászberény). A munkálatokat augusztusban kezdenék és szeptember közepére készülne el. A támogatásokat hálásan köszönjük. Az adományozók névsorát időközben a kereszt-alapba bebetonozzuk.

A sorban ötödik iskolai emlékkő feliratára a következőt tervezzük.

KÖZELBEN MŰKÖDÖTT A CSIKOSI ISKOLA 1909-TŐL 1965-IG.

KÖSZÖNET AZ ITT TANÍTÓKNAK

TILL BERNÁT
FARAGÓ ESZTER
IMREFALVI JÓZSEF
KOSIK JÁNOS
DÁRDAI ISTVÁN

KOZMA ETELKA
VARGA ÉVA
OLÁH TERÉZ
BUCZKÓ ERZSÉBET
GÖRBE EMÁNUEL

GÖRBE EMÁNUELNÉ
CSÁSZÁR BÉLA
CSÁSZÁR BÉLÁNÉ
HERCZEG ILDIKÓ

BOLDOGBT EGYESÜLET, 2014

Kérjük, ha a felsoroltakon kívül, tudnak még olyan személyekről, akik ott tanítottak, jelezzék. Aki tud hollétükről, hozzátartozóikról, kérjük tudassa, szeretnénk meghívni a rendezvényre. Várjuk régi tanítványok jelentkezését. Örömlénk, ha emlékeiket, fotóikat megosztanák velünk. Ugyancsak kérünk emlékeket, fotókat a templom és kereszt történetéhez.

Várom szíves segítségüket a 06-20-9427 997 mobil számon vagy ica@materia.hu email címen,

köszönettel: Veliczkyne Koncsik Ilona

A FALUVÉDŐ ÉS SZÉPÍTŐ EGYESÜLET 2013. ÉVI PÉNZÜGYI BESZÁMOLÓJA

BEVÉTELEK (Ft)

Nyitó egyenleg	500.275
Önkormányzat támogatása	250.000
Magánszemélyek támogatása	76.904
2013. évi tagdíj	42.000
APEH adó 1 %-a	149.326
Visszatérítendő támogatás	
Leader pályázatból	814.547
Kamat Tak.Szöv.	495

ÖSSZESEN 1.833.547

KIADÁS (Ft)

Polgármesteri Hivatal részére	
Leader pályázat utalás	814.547
Könyvelés költsége	63.500
Kemence átadás	208.090
Faluszépítésre felhasznált összeg	119.257
Banki költség	5.385

ÖSSZESEN 1.210.779

ZÁRÓEGYENLEG 2013.12.31. 622.768

Beszélgetés a civil szervezetek vezetőivel

Pesti Róbert, a Jászföld Hagyományőrző Egyesület elnöke

*„Hazánk e föld, tenyérnyi táj,
nekünk minden – édesanyánk.
Múltunk ősi kürt vigyázza,
a nagy Isten keze áldja.”*

Jászmagyarok együttes: Hazánk e föld

A Jászföld Hagyományőrző Egyesület öt éve alakult meg Jászboldogházán, s e rövid idő alatt igen jelentős eredményeket ért el. Ezek közül leglátványosabb a május utolsó vasárnapján évente megrendezett Hagyományok Hétvégéje. A következőkben a kezdetekről, az eredményekről, a további feladatokról, emellett pedig a „lélek szépítéséről” is szó esik. Pesti Róberttel, az egyesület elnökével beszélgettünk.

Hogyan kezdődött, milyen elképzelésekkel jött létre az egyesület?

Az volt az alapgondolat, hogy ápoljuk a hagyományörzést, és felkeltsük a fiatalok érdeklődését a régmúlt iránt, s mind Ezeket a lovas kultúrával, lovas hagyományokkal egybefűzve tegyük. Régen nagy hagyománya volt a lótenyésztésnek Jászboldogházán, komoly ménese volt furioso lovakkal, országos híru állománnyal. A fogathajtás is nagy múltra tekint vissza, az Aranykalász Tsz. fogathajtói igen sok díjat nyertek különböző versenyeken. Ezt a vonalat szerettük volna követni, és keretek közé helyezni a jászági hagyományörzést. Tulajdonképpen egy beszélgetéssel indult az egyesület megalakulása. *Szűcs Csillával és Gosztonyi Fannival* beszélgettünk ezekről a dolgokról, s ennek nyomán határoztuk el az egyesület létrehozását. Csilla a későbbiekben is igen sokat tett az egyesületért, amiért köszönettel tartozunk. Azt szerettük volna, ha nem csak egy flúhoz, hanem egy kisebb közösséghez, régióhoz kötődik az egyesület. 10-15 alapító taggal indultunk, aztán egyre szélesedett a kör, és mára már a Jászság minden településéről csatlakoztak hozzánk személyek, illetve szervezetek. Ma 86 fő a tagjaink száma, s ők azok, akik anyagiakkal, munkájukkal, szabadidejük felajánlásával hozzájárulnak közös eredményeinkhez. Mindannyian kötődünk ehhez a tájhoz, itt nőttünk fel, és legtöbb tagunknál – így nálam is – a családi indíttatás is szerepet játszott. Nagybátyám lovas volt, így gyermekkoromban gyakran ültem lovas kocsin, már akkor megszerettem a lovakat, később pedig megtanultam lovagolni. A jászági hagyományok ápolását, továbbadását nagyon fontosnak tartom, s a kiváltságos jászoknál, kunoknál a lovas hagyományoknak mindig komoly szerepe volt.

Mit tart az eddig eltelt évek legnagyobb eredményének?

Az egyesületünket legtöbbször a Hagyományok Hétvégéje rendezvény nyomán ismerték meg. Büszke vagyok arra, hogy már hatodik alkalommal sikerült megrendezni ezt a sokakat vonzó eseményt. Amikor az első alkalommal a hucul versenyt (hucul: régi magyar gyökerekkel rendelkező ló) rendeztük, még nem egyesületi keretek között történt. Az érdeklődésből azt láttuk, hogy érdemes továbbvinni a rendezvényt, a programokat színesíteni, és a korosztályokhoz,

érdeklődési körökhöz igazítani. Nagy örömmre szolgál, hogy Nagy Lászlót és Gaál Ferencet meg tudtuk nyerni ennek az ügynök, és kezdet-től ingyen biztosítják számunkra a helyszínt, ami olyan ideális, hogy jobbat nem is tudnánk találni. A rendezvény lelke a fogathajtó verseny, de összegyűlnek a környékről a hagyományörző csoportok, s a néptáncosok, kórusok és kézművesek is örömmel jönnek. A programot úgy próbáljuk alakítani,

hogy a gyerekektől az idősekig mindenki találjon kedvére valót, és ráadásul mindenki ingyen látogathatja a rendezvényünket. Ezzel is azt szeretném elérni, hogy kicsivel *nagyobb lélek legyen ebben a vidéki térségben!* Sajnos manapság egyre inkább a pénz, az anyagiak kerülnek előtérbe, pedig a közösség, az emberi értékek nem pótolhatók anyagiakkal.

Az idei rendezvény az eddigieknél is több látogatót vonzott. A szervezéshez bizonyára nagyon komoly munka, összefogás és sok önzetlen segítség szükséges.

Több ezer ember látogatott ki a rendezvényünkre, s a szervezés, a lebonyolítás valóban nem kis feladat. Az egyesület tagjai segítenek a szervezésben, de néhány ember munkáját külön ki kell emelnem, akik a legtöbb feladatot vállalják. Jánoshidáról *Kerekes Zsuzsa*, Jászboldogházáról *Nagyné Matók Anikó*, Jászsószentgyörgyről *Smetana Róbert és Terjéki József* évek óta önzetlenül, lelkesen vesznek részt a szervezésben, amit ezúton is hálásan köszönök. Az anyagi hátteret pályázatok útján, vállalkozások és az önkormányzatok segítségével sikerül biztosítani. Büszkeséggel tölt el, hogy az idei rendezvényünket a vidék fejlesztési minisztérium is érdemesnek ítélte támogatásra, és *Jakab István* személyesen is megtisztelte jelenlétével. A médiában is fontos szereplési lehetőségeket kaptunk. A Hagyományok Hétvégéjéről hírt adott az Echo Tv, a Sport Tv, Nóta Tv, a Trió Tv. több alkalommal is, és *Kerekes Andreával* az M1 *Ma Reggel* című műsorában is szerepeltünk, ami azt jelzi, hogy egyre inkább országos híre lesz rendezvényünknek.

A Hagyományok Hétvégéjén túl számos rendezvény szereplője, résztvevője az egyesület.

Rendszeresen részt veszünk Jászfényszarun a tarló fesztiválon, Jánoshidán a Hidi Napokon. A Jászapáti rendezett Jászági Randevőn is jelen vagyunk, 2011-ben pedig lovassaink részt vettek a Tavaszi Hádjárat eseménysorozatában is korhű egyenruhákban. Ebben az évben meghívást kaptunk a Jászapáti rendezendő Jász Világtalálkozóra, ahol részt veszünk a lovas felvonulásban, és kocsikázást is biztosítunk a tagjaink tulajdonában lévő hintókkal. Néhány éve a jánoshidi

cigányzenekar is csatlakozott hozzánk, így velük együtt vonulunk. Keressük az együttműködés lehetőségét a határon túli hagyományörző csoportokkal is. Komoly kapcsolatunk van Jánoshida erdélyi testvértelepülésével, *Szentábrahám*, ahová meghívták egyesületünket az augusztusban tartandó falunapi rendezvényre. A 45 fős csoportban Jánoshida polgármestere és boldogháziak is jönnek majd velünk. *Székegyháza* rendszeresen jönnek néptáncosok a rendezvényeinkre, az elmúlt évben pedig a szerbiai *Hajdújárás* on a szüreti napok lovas felvonulásán vettünk részt.

Fontosnak tartják a fiatalok bevonását a hagyományok, főként a lovas hagyományok megismerésébe és ápolásába. Hogyan tudják ezt megvalósítani?

Nagy örömünkre, sikerült komoly szakmai háttérrel biztosítani az egyesületnek. Egy kiváló lovas szakember, Nagy Sándor a Hortobágyról Jánoshidára költözött, aki a gyerekek számára rendszeresen tart lovas foglalkozásokat, egyszerre 10-12 gyermekkel foglalkozik. Jászboldogházáról például hárman járnak át lovagolni jelenleg, de Alsószentgyörgyről, Jánoshidáról is szívesen jönnek. Sanyi bácsi sokat tesz azért, hogy megszeressék a gyerekek a lovakat, a lovaglást. Tagjaink gyermekei számára ez teljesen ingyenes, hetente több alkalommal is jöhetnek. Ha ez a lehetőség nem lenne, csak utazással és nem kevés költséggel tudnák ezt a szülők és a gyerekek megoldani. Az idén lovas táborozást is tervezünk, amire pályázaton nyertünk eszközöket, s ez feltehetőleg a Bartal tanyán fog megvalósulni. Saját pónifogata is van az egyesületnek, amellyel *Háfra Zoltán, Tóth András, Tóth Attila* versenyeken is indulnak. Jánoshidán júniusban gyermekszabadidős lovas ügyességi versenyt szervezünk a régióban fellelhető nagyszámú amatőr lovas számára. Az a tapasztalatunk, hogy a gyerekeket nagyon könnyű bevonni a lovakkal kapcsolatos tevékenységbe. Ezáltal a szabadidejüket hasznosan töltik, ráadásul olyasmivel, amit nagyon szeretnek.

Nem lehet könnyű feladat a több településen élő egyesületi tagok összefogása, vezetése.

A mi tagságunk igen sokszínű, széles a skála, hiszen az orvostól a segédmunkásig, az alpolgármestertől a vállalkozóig sokféle tag, sokféle személyiség található közöttünk. Ez is bizonyítja, hogy egyesületünk mindenki számára nyitott, aki egyetért céljainkkal, és aki tenni is szeretne azokért. Feladat van bőven, hiszen alig ért véget az idei Hagyományok Hétvége, már kezdjük szervezni a következőt, hogy minél színvonalasabb, tartalmasabb együttlétre hívassuk vendégeinket. Negyedévente taggyűlést tartunk, s az egyesületünket érintő híreket, eseményeket a facebook-on, illetve honlapunkon www.jaszbold.hu mindenki nyomon követheti. Téli időszakban bálakat rendezünk, s az idei bál bevételét egy beteg kisfiú gyógyíttatására ajánlottuk fel. Rendezvényeinkbe igyekszünk bevonni a környékbéli hagyományörző egyesületeket, kórusokat. Örülünk, hogy az utóbbi években a boldogházi Csillagvirág kórus is kapcsolódott ehhez.

Mit tart a következő időszak legfontosabb feladatának?

Szeretnénk ugyanilyen formában megtartani állandó rendezvényeinket. Fontosnak tartjuk, hogy az önkormányzatok és helyi vállalkozók biztosítsák a háttérrel ahhoz, hogy az elkövetkező 10 évben is itt legyen ez a rendezvény. Szeretettel várjuk tagjaink közé azokat az aktív jelentkezőket, akik tényleges részvétellel segítik munkánkat, amit mi igyekszünk

majd élmény formájában visszaadni. Várunk mindenkit, aki ebben a térségben él, és fogékony a hagyományörzésre, emellett pedig egy jó és összetartó közösség tagja szeretne lenni. Aki pedig nem lép tagjaink sorába, arra kérjük, jöjjön el rendezvényeinkre, tisztelje meg jelenlétével. Közösen többet tehetünk Jászboldogháza jó híréért, a Jászság jó híréért.

Személy szerint mi motiválja ebben a tevékenységben?

Talán a legfőbb motiváció, hogy örömet okozunk az embereknek, s ezáltal persze magunknak is. Nagyon jó érzés látni például, hogy milyen boldogan készülnek a gyerekek az ügyességi versenyekre. Büszkéek arra, hogy megdicsérik őket, ahogy ülnek a lovon. Elmondhatjuk, hogy a mi gyerekeink kitesznek magukért, mindenhol elismerik tudásukat. Jászfényzarun is a dobogó környékén szoktak végezni a versenyeken. A gyerekek sokszor haza sem akarnak menni egy-egy rendezvényről.

Jólesik a sok pozitív visszajelzés a Hagyományok Hétvégéről, és amikor magam is látom, hogy jól érzik magukat az emberek. Bár óriási munkát jelent a szervezés és lebonyolítás, de ha jól sikerül, akkor minden fáradságot megér, akkor azt érezzük, hogy érdemes csinálni. Fontosnak tartom, hogy jó szívvel, jó kedvvel jöjjenek az emberek, és felemelő élményekkel távozzanak. Úgy tudnám összefoglalni, hogy például míg mások a falu szépítését végzik, mi a *lélek szépítésén fáradozunk*. Úgy látom, az tűnt el az utóbbi évtizedekben az emberek életéből. Nagyon fontosnak tartom a fiatalok megtartását, s ebben döntő szerepe van annak, hogy legyen miért itt maradni. Ha például valaki a gyermekeit vásámaponként kiviheti lovagolni, fogatot hajtani, az megtartó erőt jelenthet. S ha majd a gyerekek megismerik a hagyományainkat, nekik is kötődésük lesz a településükhöz, a jászsági tájhoz.

Munkája és az egyesületi feladatok miatt is sok időt tölt Jászboldogházán. Nem helybeliként milyennek látja a falut, az itt élő embereket?

Örülök annak, hogy éppen Jászboldogházáról indult az egyesületünk. Barátságos kis falu, és munkám során sok olyan emberrel találkozom, akik fontosnak tartják céljainkat, támogatják azokat. Nagyon jó a kapcsolatunk Szűcs Lajos polgármester úrral, és az önkormányzati dolgozók is mindenben segítik tevékenységünket. Ez nagyon komoly lelki és anyagi háttérrel, biztonságot jelent számunkra. Fontos segítséget kapunk a helyi civil szervezetektől is. Ki kell emelnem a polgárőrök kiváló tevékenységét, és vezetőjük *Joó Kovács Balázs* maximálisan támogató hozzáállását, amit ezúton is nagyon köszönök. Lelkiismeretes munkájuknak köszönhető, hogy a hat nagy rendezvényünket minden baj nélkül, baleset és hibamentesen tudtuk lebonyolítani. Ilyen nagy rendezvénynél óriási a felelősség, ezért a fegyelem, és a biztosítási feladatok elsődlegesek. A boldogháziakat pedig ezúton is szeretném arra kérni, amiben tudják, támogassák az egyesületet, hogy minél színvonalasabb rendezvényeket tudjunk szervezni.

Fiatalon igen sikeres vállalkozásokat működtet, ami sokak számára példát is jelenthet.

A vállalkozás is kötődik Jászboldogházához, ehhez a térséghez. Itt akarom leélni az életem, és azt látom, hogy ez a többi tagunk is így gondolja. Aki egyszer belépett az egyesületbe, nem lép ki onnan, és a Jászságban képzelem el a jövőjét is.

Vállalkozóként járom az országot, és jó érzés, hogy jelenleg 52 embernek tudok munkát adni. Örülök, hogy emellett van lehetőség az egyesületi tevékenységet is végezni. Egyedül persze nem lennék erre képes, ezért köszönettel tartozom az egyesületi tagoknak, támogatóinknak és mindenkinek, aki bármilyen módon segít nekünk.

Szinte folyamatosan úton van, a vállalkozások ügyeit intézi,

szervezi az egyesületi munkát, rendezvényeket. Marad-e ideje kikapcsolódásra, hobbitra?

A munkám igen sok elfoglaltságot ad, így hobbitra nem nagyon marad időm, bár a hagyományörzéssel, lovakkal kapcsolatos teendők hobbiként is fel foghatók. Régen fociztam, és amikor van időm, lovagolok. De a legfontosabb, hogy szép családom van, ami nagyon sok örömet jelent. Kislányom hat éves, és most ismerkedik a lovaglás alapjaival. Bármilyen távol vagyok is az országban, igyekszem, hogy esténként hazaérjek kilenc hónapos kisfiam fürdetésére. Remélem, hogy egyszer majd ő is bekapcsolódik ebbe a szép tevékenységbe.

Köszönjük, hogy megosztotta gondolatait. Sok-sok örömteli, boldog évet kívánunk kedves családjával, és sok sikert a munkájához. A beszélgetés során mindvégig érezhető volt a lelkesedés, amikor a szeretett tájról, s a hagyományörzésről beszélt. Kívánjuk, hogy még sokáig végezze hasonló elhivatottsággal ezt az értékteljes szép tevékenységet - a lelkek szépülésére, mindannyiunk örömére.

Papp Izabella

Portrék a civil szervezetekből

BOLDOGBT EGYESÜLET

Márciusban bevásárlottak az Elszármasztottak Baráti Társasága Vezetőségébe. Ez nagy megtiszteltetés nekem, de egyúttal a "nemszeretem" médiaszereplést is jelenti. Azt kérték, hogy írjak magamról, a családomról, a Jászboldogházával kapcsolatos élményeimről és érzéseimről.

Engedtessek meg nekem, hogy a könnyebb végéről fogjam meg a dolgokat. Az én életemet oly nagy tragédiák árnyékolják, melyekről még ma sem tudok mély fájdalom nélkül írni. Szívesebben kezdem arra a kérdésre a válaszadást, hogy "Mit jelent neked ez a falu?" Túl drámaian hangzana az a válasz, hogy MINDEN-t, pedig igaz, hiszen itt vannak a gyökereim, itt születtünk a testvéreimmel együtt -mind a négyen- a Vasút utcai házukban. Jászboldogháza jelenítette meg azokat az elveket, eszméket, melyeket vallok vagy legalábbis szeretnék vallani. A tisztességet, a becsületességet személyesítették meg az itt élő emberek, akikben a mai napig ugyanúgy hiszek. Aki jászboldogházai, az az én szememben őszinte, megbízható ember. Remélem, hogy ez ma is így igaz. A falu nekem mindig a biztonságot jelentette, ahol a kapukat is csak a szél csapkodása ellen kellett bereteszni. Kötődöm tehát a faluhoz és lakóihoz szívvel-lélekkel.

Hiába húzom-halasztom a dolgot, csak el kell jutnom a személyes történetemhez is.

Jászboldogházán születtem 1950-ben. A szüleim árvák voltak, javakban szegények, de gazdagok gyermekáldásban.

Papné Berkó Aranka

Négy és fél év alatt megszülettünk mind a négyen. Volt olyan időszak, amikor az iskolában a gyerekek vagy az én vagy valamelyik testvérem osztálytársai voltak. Csodálatos gyermek- és fiatalkorunk volt. Ma is tartó sok-sok barátsággal. Élénk, eleven gyerekek voltunk tele energiával és aktivitással. Kiváló tanárainknak köszönhetően szívcsként szívhattuk magunkba a tudást. Én nagyon szerettem és könnyen is tanultam. Jászberényben, a Hűtőgépgyárban kezdtem dolgozni, emellett tanultam a Műszaki Főiskolán, így 1975-ben gépészmérnök lettem. 1978-ban elhívtak a gyárból az akkor induló városi ivóvíztisztító üzem vezetőjének, ahonnan - a kisebb-nagyobb változásokat követve - a JÁSZVÍZ KFT. ügyvezető igazgatójaként 2007-ben vonultam nyugdíjba. 1980-ban kötöttem házasságot férjemmel, aki technikai végzettséggel

előbb a vízműnél, most pedig a TIGÁZ-nál szerelő. Egy fiunk van, aki most 27 éves. Gépészmérnök lett ő is. Már dolgozik és tervezi leendő önálló életét. Édesanyám 89 éves. Szolnokon a saját házában él, de sajnos közel két éve állandó gondozásra szorul. Nagy-nagy boldogságot jelent nekünk Marika húgom orvos lányának két kisfia. Lehetőségeim szerint támogatom elhunyt Laci öcsém fiát és öt gyermekét. Így élünk, élék tehát Jászberényben, a Pesti utcában, az általunk épített családi házukban, amelynél a szép emlékü, becsületes, falumbéli Gömöri Bandi volt a mesterünk. Röviden ennyit magamról. Ugye látható, hogy beszélgetni jobban szeretek, mint írni! A többit tehát szóban.

Üdvözlettel és szeretettel,
Papné Berkó Aranka

A TŰZOLTÓSÁGON VOLTUNK

Minden évben elvisszük az ovis csoportokat a helyi Tűzoltóságra. Így történt ez május első hetében, Szent Flórián napját követően is.

Már az előtte való napokban sokat beszélgettünk a tűzoltók munkájáról, és tűzoltós képeskönyveket nézegettünk a gyerekekkel. A szíves fogadtatás után egy rövid előadást hallgattunk meg Baranyi Béla önkéntes tűzoltó parancsnoktól. Szó esett a tűzoltók feladatairól, munkáiról. Sokat kérdeztek a gyerekek a mentési munkával kapcsolatosan. Megnézhették az udvaron levő tűzoltóautót is. Megismerkedhettek azokkal az eszközökkel, felszerelésekkel, amelyeket a tűzoltók munkájuk során használnak. Felpробálhatták a védőruhákat, sisakokat is. Boldogan szaladgáltak a vastag, nehéz kabátokban, sisakokban, amelyekben szinte eltűntek az apróságok.

Lényegesnek tartom, hogy a gyerekek már egészen kicsi korban megismerkedhessenek a tűzoltóság munkájával, hiszen fontos, hogy érezzék a kicsik: a baj órájában számíthatnak a tűzoltók segítségére.

A látogatás végig kötetlen és vidám

hangulatban zajlott le, a gyerekek pozitív tapasztalatokkal tértek vissza az óvodába.

Másnap lerajzolták a Tűzoltóságon

szerzett élményeiket, amelyek kikerültek folyosónk falára.

Rácz Béláné
óvónő

Poroszlón voltunk kirándulni

A kirándulás reggelén, május 19-én a gyerekek izgatottan, kis hátizsákokkal érkeztek az óvodába. 8 órakor indultunk busszal. Gyülekezéskor az idő még borongós volt, de amikor megérkeztünk, célállomásunkra – Poroszlóra – már a nap is kisütött! Először megnéztük magát az épületet. Majd az Ökocentrum falai között megismerhetjük a Tisza-tó különleges élővilágát. Itt található Európa legnagyobb édesvízi akváriuma. A gyerekeknek óriási élményt jelentett, hogy a vízi élővilágot egy nem mindennapi nézőpontból szemlélhették meg, ugyanis egy különleges víz alatti alagútban sétálva, természetes környezetükben láthatták a különféle hal fajtákat. Láthattak óriás méretű vizákat, vágótokokat, sőregtokokat. Utunkat folytatva látványetelesen vehettünk részt a vidráknál. A főépület tornyában a 7. emelet magasságában található a körpanorámás kilátótorony, amely gyalogosan és lifttel is megközelíthető. Tágas kilátóteraszáról csodálatos kilátás nyílt Poroszló településére, és a környező tájra. Lifttel lejöttünk és folytattuk sétánkat a szabadidőparkba. A gyerekek megnézhették az itt lakó állatok életét. Majd érkezett az

ebédidő, ezt kihasználva megpihentünk az erre kialakított padoknál, és közben a gyerekek jóízűen elfogyasztották a szendvicseket, amelyet a konyhas néni készített az útra. Ebéd után továbbhaladtunk a Tájházhhoz, ahol megnéztük a hagyományörző baromfiudvart is. Következő állomásunk a rönkjátszóter volt, ahol a gyerekek jókedvvel játszottak. Óvodánkban fontos sze-

repet játszik a környezetnevelés, környezetmegóvás, az egészséges életmódra nevelés. Élményekkel gazdagodva térünk haza. A kirándulást követő napokban, az óvodában a faliújságokra kikerült rajzok a gyerekek élményeiről meséltek.

Baranyi Béláné óvónő

Gyermeknap az óvodában

Egy zsúfolt hét részeként, május 23-án pénteken lett megrendezve óvodánkban a gyermeknap. Míg a kicsik szokásos reggeli teendőiket végezték, addig a szülők az előkészületekkel foglalatostkodtak: szalaghajtogatás, lufi fűzés, díszítés, sátorállítást, pakolás. Mikorra a lurkók kirajzottak és birtokba vették az udvart, minden készen állt. Rögtön sorbanállás alakult ki az arcfestésnél (*Hamar Ágnes* szíves közreműködésével) és a rendőrautóba is többen szerettek volna beülni egyszerre. A harciasabbak védőpajzzsal ismerkedhettek, a kíváncsiabbak szemüveget vehettek fel, mely az ittas állapotot szimulálta. Gyerek és szülő egyaránt kipróbálhatta az ún. rabosítást, azaz a tenyérlenyomat-vételt, kívánság szerint ezüst vagy arany színben viheték haza a röntgenfelvétellel hasonlító, lapra sajtolt mintát. Ezen élmények megvalósulásáért **Báthori István** és felesége, **Eszter** volt a felelős, s köszönet illeti a **Jászberényi Rendőrkapitányságot**. **Cseh Marcsi** és segítői csillámtetoválást készítettek az érdeklődőknek, **Faragóné Rózika** védőnő bárkinek megmérte a vérnyomását, megnézte a vércukrát, ez inkább a felnőtteknek szólt. A családi vetélkedőn a Báthori család diadalmaskodott és vihetett haza a strandbelépőt. A szokásos kerékpáros ügyességi versenyen kisebb-nagyobb biciklikkel igyekeztek helyt állni az indulók. Ebéd után az ovisok újabb öröme az **SZMK** jóvoltából az udvaron állt a légvár és mindenki kapott fagyaltot. **Mihályiné Edükének** köszönhetően idén is volt házi gyurma, receptjét többen el is kérték, köztük e sorok írója is. Rajzolni, színezni, kézműveskedni is lehetett: szép képek, ceruzatartók születtek. Volt gyümölcs és házi sütemények, melyeket a szorgos **szülők** ajánlottak fel, köszönet érte. A tanítás befejeztével a nagyobb testvérek is átjöttek az iskolából, s örömmel vettek részt a rendezvényen. A délután folyamán **Gere Lajos** az elsősegélynyújtásról tartott előadást és várta az önként jelentkezőket: el kellett képzelni egy sebesülést, s elmagyarázta, hogyan kell eljárni, be is kötözte a képzetbeli sebeket, így a kissé komoly téma egyből vidámabbá vált. A felhőtlen együttlét 16:00. órakor zárult. Minden segítőnek, közreműködőnek hálával tartozunk, hogy örömtelivé varázsolták gyermekeink 2014. évi gyermeknapját.

Berkó-Fejes Györgyi

A védőpajzs használata.

Kézműves tevékenység

Óvodai ballagás, búcsúzás

Ősszel iskolába induló óvodásaink június 7-én elbúcsúztak az óvodától és az óvoda dolgozóitól.

Előtte 1 héttel minden nap próbáltunk. A próbákön voltak az igazán bensőséges pillanatok. Akkor találkoztak először a búcsúversükkel, búcsúdalokkal és nagyon sokan meghatódtak, könny szökött a szemükbe. Azt mondták, hogy „óvó néni én ezt nem tudom sírás nélkül elmondani a ballagáson”. Azt válaszoltam, hogy addigra úgy megszokja a fületek a szövegét, hogy nem fogtok sírni. Így is történt. Bátrak, öszszeszedettek voltak, igazi kisiskolások lettek.

Most az egyszer én is másfelé megyek, nincs retúrjegyem. Elbúcsúzom én is az óvodától, de csak az épültétől, ha szükségem lesz az óvoda levégőjére majd én is visszalátogatok. Még én sem voltam nyugdíjas, úgy, mint az óvodásaim ők sem voltak még iskolások.

„Mi vár ránk, kudarc, siker? Ki tudja? Visszajövök, elmesélem.”

Nagyon szépen köszönöm a szülők sok jó szavát, szeretetét, amit naponta éreztem, és éltem át. Természetesen emberi

tulajdonságunkból eredően mindenkinek nem tudunk megfellelni. Úgy éreztem mindig őszinte voltam, engem így nevelt az anyukám.

Remélem idővel csak a szép és jó élmények maradnak meg az emlékeimben.

Egy versidézet mindent kifejez:

Hidas Antal: Kezdenéd előlről?

Kezdenéd előlről? - kérdezem magamtól.

Olykor az alkonytól, máskor a hajnaltól,

Olykor az eszemtől, Máskor a szívemtől.

Olykor a testemen Viselt sok sebetől:

Negyven év viharban, napsütésben

Jaj nem gyerekjáték.

Mégis ha kezdhethném, újra nekilátnék.

*Dr. Kissné Fazekas Ildikó
óvónő*

Ballagás

Ismét lezárult egy korszak az életünkben. Kisfiam óvodai ballagása közeledt. A készülődés időszaka nemcsak a gyerekeknek, hanem nekünk szülőknek is izgalmas volt. Pedig már egyszer átéltük ezt, amikor a lányom Patti ballagott, ugyancsak az óvodából. A ballagást házi ballagás előzte meg. A gyerekek körbejárták az óvodát, elbúcsúztak a kisebbektől, valamint az óvó néniktől, dajka néniktől és a konyhas néniktől. A középső csoportosak átadták a tarisznyát a nagycsoportosoknak. A házi ballagáson búcsúztattuk el Ildikó óvó nénit nyugdíjba vonulása alkalmából. A házi ballagást a már hagyománnyá vált lovaskocsikázás zárta. A ballagás előtt egy hónappal megkaptuk a versünket, amelyet szorgalmasan tanultunk. Hamarosan elérkezett a nagy nap. A szépen feldíszített ebédlőben nagyon sok hozzátartozó gyűlt össze. A sok gyakorlásnak meglett az eredménye. Nagyon

szép és színvonalas műsorral búcsúztak a nagycsoportos óvodások. Köszönjük Ildikó óvó néninek, hogy felkészítette a gyerekeket. Ott a műsor alatt tudatosult bennem, hogy az én kisfiamból szeptembertől iskolás kisdíák lesz. Patrik már nagyon várja az iskolát, csak a kisebb barátait sajnálja, hogy itt kell őket hagyni. Tanító nénije, Gerhátné Zsuzsa néni nem ismeretlen számára. Sokat találkozott vele az iskolában, hiszen a lányomnak is ő volt az osztályfőnöke négy évig. Nyugodt szívvel bízom Zsuzsa tanító nénire, mert tudom, hogy mindenben segíteni fogja.

Köszönünk mindent Ildikó és Marika óvó néninek, Zsófi néninek és a szülőknek, amit a gyerekekért tettek óvodás éveik alatt. Szeretettel gondolunk rájuk.

Pócsainé Bíró Csilla

A Nagycsoport búcsúzása

Az idei évben 15 gyermek ballagott el az óvodából, az azt megelőző héten volt a házi ballagás, amikor a nagycsoportosak elbúcsúztak az óvó néniktől, dadusoktól, kis és középsős gyermekektől, konyhas néniktől, versekkel, énekekkel, virágokkal. Majd következett a lovas kocsikázás, amit még egyszer köszönünk „Bajsi bácsinak”.

Elbúcsúztattuk Ildi óvó nénit, aki 40 évet töltött el ezen a csodálatos pályán. Köszönjük neki azt a sok pluszt, amit adott a gyermekeknek és a sok segítséget, amit nyújtott nekünk szülőknek is. Köszönjük Marika óvó néninek a munkáját is, a gyermekek örömeire a kutyatár matrica cséréjében aktívan részt vett. Zsófi néni kedvessége, mosolya nagyon sokat segített a gyerekek beilleszkedésében, amit neki is nagyon köszönünk. Köszönjük szépen a konyhas néniknek a finom, változatos étkeztetést.

A házi ballagás után Ildi óvó néni a szülőket megvendégelte, ami nagyon jól esett és köszönjük még egyszer. A ballagási műsor színvonalas, érzelmes és személyre szabott volt. A gyermekek személyiségére volt rá szabva a vers. Csodálatos mély érzések kavartak bennünk, sírtunk és neveltünk egyben. A tánc, amit előadtak nagyon szép és rendezett volt, látszott a ráfordított idő.

Amikor 3 évesen fogtuk a gyermekünk kezét és bekísértük az óvoda kapuján, nagyon vegyes érzelmek dúltak bennünk. A szocializáció elsődleges színtere a család, a másodlagos a szocializációs intézmények, az óvoda, az iskola. Nehéz a beilleszkedés, az új szabályok betartása, de az óvó néni és a dadusok sokat segítettek, hogy ez zökkenőmentes legyen. Vegyes érzelmekkel várják a gyermekek a szeptembert, egy kicsit félnek az új dolgoktól, ami természetes. Nekünk szülőknek az a dolgunk, hogy lelkiileg erősítjük őket, biztassuk, de ne terheljük meg, ne akarjunk 150%-ot kihozni gyermekünkkel elég a 100% is.

Köszönjük az óvó nénik, dadusok színvonalas minőségi munkáját, a szülőkkel való kapcsolattartást, segítséget!

Végezetül mindenkinek jó pihenést, élményekkel teli nyarat kívánok!

Csinger Rozália

„Ballagnak a nagyok, vajon hová mennek...”

2014. június 7-én a nagy Vuk csoportosok elballagtak! Előtte való héten, 2014. május 30-án a házi ballagást tartották. A gyerekeknek és szülőknek is maradandó élményt nyújtott.

Elbúcsúztatták az óvó néniket, dadusokat és a konyhas néniiket. A kiscsoportosok gyönyörű előadással búcsúztatták el a nagyokat. A lovaskocsikázás nagy és maradandó élményt jelentett. Köszönjük szépen „Bajsi” bácsinak, aki elvállalta, hogy gyermekeinknek egy csodálatos napot ajándékozott.

Azért a házi ballagáson volt egy kis szomorúság, mert Ildi óvó nénit búcsúztattuk, és nagyon sajnáljuk, hogy már nem adja át tudását, szeretetét a további kis óvodásoknak! Nagyon szépen köszönjük Ildi óvó néninek, hogy a gyerekeinket ilyen jól felkészítette az iskolára és segített a szülőknek, hogy a gyerekeink ilyen ügyesek és felkészültek legyenek. Ezúttal szeretnénk nagyon szép és boldog nyugdíjas éveket kívánni neki!

A házi ballagás után a gyerekeink egész héten gyakoroltak, tanultak, hogy minden zökkenőmentesen menjen.

Elérkezett a várva várt nap! Sok gyerek nagyon várta a napot, főleg a lányok, hogy eljöjjön az idő, amikor belebújhatnak a népi ruhába, hogy eljárák a táncot, amit Ildi óvó néni megtanított nekik. Nagyon szépek, ügyesek és felkészültek voltak, és bizony nagyon sok szülőnek, nagyszülőnek és családtagnak könnyű szökött a szemébe! Az előadás nagyon szép és felkészült volt, a gyerekek gyönyörűen elmondták a verseket és nekünk jó volt nézni, hallgatni őket. A ballagás végezetével volt olyan gyerek, aki még utoljára elbúcsúzott az óvitól, a kedves emlékektől, hogy belépjenek a nagybetűs életbe.

Nagyon szépen köszönjük Marika óvó néninek, Zsófi néninek és Ildi óvó néninek a szeretgetést, tudást, amit gyerekeink kaptak és tanultak.

A nyári szünetre kellemes pihenést és eredményben gazdag további szép éveket kívánunk!

Cseh Mária

Iskolai értékelés

Az első évem Jászboldogházán

Nem hagyományos értékelést akarok tartani a kedves olvasóknak, mert azt megtette Fajkáné Éva a tanévzárón és szerintem mindenki tudja a településen, hogy milyen változatos itt az iskolai élet.

Első tanévem volt itt Jászboldogházán, úgy hogy együtt voltunk Tápiógyörgyével és innen irányítottuk a közös intézményt. El kell mondanom, hogy várakozáson felül sikerült együttműködnünk minden területen a Kazinczy tagiskolával. Igyeztünk egymás munkáját megismerni. Az itteni alsó tagozatos nevelők Tápiógyörgyén ismerkedtek a kooperatív csoportmunkára épülő tanítási módszerekkel, az ottaniak pedig itt Jászboldogházán ismerkedtek az interaktív tananyagok órai alkalmazásával, s a tapasztalatokat közösen beszélték meg.

Tovább folytatódott a szakos ellátottság növelése érdekében az áttanítások sorozata is. Tápiógyörgyről 3 pedagógus jár át heti rendszerességgel Jászboldogházára, míg innen 2 pedagógus jár oda. Itt el kell mondani, hogy ez országosan is kiemelt feladat lesz a közeljövőben a kistelepüléseken működő iskolák színvonalának emelése érdekében.

A Jászapáti Tankerülettel is kitűnő a viszonyunk. A tankerületi munkatársak mindent megtesznek az oktatás zavartalanága érdekében itt is, és minden hozzájuk tartozó településen. Mindenben segítenek, amit kérünk. Többször volt itt tankerületi értekezlet is, ahol minden iskola vezetője részt vett.

Az iskola felújításában is részt vállalnak, hiszen már felújították a kis iskola tanári szobáját, ahol a fejlesztő foglalkozások vannak, és folyamatban van a nagy épület összes vizes helységének teljes felújítása a csövezéstől a

csempézésig. Ezután még a tornacsarnok öltözőit is rendbe teszik. Ez összesen óriási segítség részünkre a tankerület részéről. Hozzá kell azonban tenni a község vezetői pozitív hozzáállását is, hiszen amikor egyeztetés volt erről, Szűcs Lajos Polgármester úr javasolta, hogy ne csak burkolásra kerüljön sor, hanem az egész csőrendszer, és a kagylók is legyenek kicserélve, aminek a költségeit a település állja. Így bízunk benne, hogy a lehető legjobb megoldás született és szeptemberben már a teljesen felújított vizesblokkokat tudjuk majd használni.

Szintén a tankerület segítségével jutottunk egy nagyon komoly fénymásolóhoz is. Tápiógyörgyén szintén sok fejlesztés valósult meg.

Igazgatói munkám első évét az ismerkedésnek szenteltem. Mindenkiel egyenként elbeszélgettem, hogy közelibbről is megismerhessem kollégáimat.

Az itteni hagyományos programok, rendezvények lebonyolításában igyekeztem segíteni, de arra is ügyeltem, hogy minden úgy menjen, mint azelőtt. Ezen tapasztalatok alapján a következő tanévben el fogom majd mondani a szervezőknek javaslataimat, de csak azokat melyek segítik a rendezvény lebonyolítását, változatosabbá tételét.

Munkám során kiemelt figyelmet fordítottam a pályázatokra. Több elképzelés is eredményes volt. Így tudtuk bevezetni Tápiógyörgyén az Integrált Pedagógiai Rendszert, IPR-t, ami a hátrányos helyzetű diákok felzárkóztatását segíti több mint 2 millió forinttal. Mivel ebben a tanévben nem adtunk be pályázatot a Határtalanul programra, s Scoola Rivulina Alapítványhoz pályáztam, és nyertünk 120 000Ft-ot útiköltségre, amiből egy 4 napos kiránduláson vesznek részt

szeptember 11-14 között a két iskola diákjai Torockón és környékén.

A következő tanévre már készítettem pályázatot a Határtalanul Program keretében és a napokban értesítettek, hogy nyert a pályázat 1 363 600Ft-ot, melyből a 7. osztályosok juthatnak el Erdélybe 2015. május 3-8. között.

Ebben a tanévben rendeztük meg a Barátság Kupát is, ahol az elmúlt években a Kazinczy iskola diákjai versenyeztek. Az idein már Jászboldogházáról is voltak diákok a kupán, ahol Horvátországból, Szlovákiából és Csehországból voltak iskolák. A kupán két sportág szerepelt, az egyik egy kiütő játék a lányoknak, a másik foci a fiúknak. Ez utóbbi mérkőzéseit itt rendeztük meg a tornacsarnokban. Legnagyobb örömeinkre több itteni diák is a csapat tagja volt, és meg is nyerték a tornát a focisták. Jövőre Csehországban Mikulov városában találkozunk.

Összességében minden munkatársamnak nagyon köszönöm munkáját, különösen Fajkáné Évának, hogy segített az intézmény megismertetésében, s az eddig jól bevált módszerek továbbvitelében, és Pappné Turóczi Henriettának, aki rengeteg adminisztrációs terhet le a vállamról.

Örömmel mondhatom, hogy az itteni emberek közvetlensége, segítőkészsége, jóindulata nagyon jó érzéssel tölt el, és csak pozitív benyomásaim vannak Jászboldogházáról, úgy itt az intézményben, de a Polgármesteri Hivatalban is, de bárhol várom mindenütt nyitottan fogadtak. Ezt szeretném ezúton is megköszönni, és ígérem, hogy a jövőben én is minden tudásommal azon leszek, hogy mindenkinek segíteni tudjak itt az iskolában és az iskolán kívül is.

Ilonka Zoltán
igazgató

Eredmények a 2013/14-es tanévből

	1. o	2. o	3. o	4. o	átlag alsó tagozat	5. o	6. o	7. o	8. o	átlag felső tagozat	összesen
osztálylétszám	14	24	22	25	85	18	25	19	24	86	171
bejáró	3	11	9	5	28	4	6	6	11	27	55
magatartás	4,43	4,82	4,7	4,7	4,66	4,3	4,32	4,16	4,5	4,32	4,49
szorgalom	4,46	4,65	4,5	4,8	4,60	3,78	3,76	3,68	3,8	3,76	4,18
kitűnő	7	11	11	7	36	1	6	2	4	13	49
jeles	1	5	3	4	13	2	2	3		7	20
osztály átlag	4,6	4,60	4,50	4,54	4,56	4,11	4,07	4,04	3,89	4,02	4,29

Versenyek

Rigó Énekeljen Környezetvédelmi Csapatverseny:

országos 3. helyezés, Klinkó Mónika, Mizsei Melitta, Sági Fanni, Turóczi Helga, Durucz Andrea. 8.o.

Rigó Énekeljen környezetvédelmi Csapatverseny:

megyei 7. helyezés, Csinger Fanni, Szabó Dorottya, Fekete Gréta, Muhari Brigitta. 7. o.

Kaán Károly Megyei Természetismereti Versenyen

eredményesen szerepelt: Györfi Orsolya, Kordács Bálint. 6. o.

Sportversenyek

Felső tagozat, futball

A 2013-14. tanévben 13, 14 éves korosztályban versenyeztetjük iskolánk tanulóit a következő versenyeken, OTP Bank Bozsik Intézményi Program (területi) verseny:
5-6. osztály fiú csapat 2. hely

7-8. osztály fiú csapat 2. hely

7-8. osztály lány csapat 2. hely.

Kézlabda Diákolimpia IV. korcsoport:

területi (Jászberény) 2. hely

megyei elődöntő (Karcag) 2. hely

megyei döntő (Jászberény) 4. hely

Karate:

Kerekes Réka

Diákolimpia elődöntő országos 2. hely,
országos döntő 2. hely.

Szlovákia Open /nemzetközi/ 1. hely

Országos kupa Tarján 2. hely.

Magyar Bajnokság Gyermek 1. hely

Kövér János

Diákolimpia Országos Elődöntő 2. hely

Országos döntő 10-15. hely.

A rajszakkör eredményeiről

Az induló szakkörök közül a rajz nagyon sok ügyes kezű gyereket vonzott. Sári tanár néni irányításával a legkisebbek is sikerrel szerepeltek a különböző rajzpályázatokon. A Megyei rajzversenyen Kövér Csenge 4. osztályos tanuló 2. helyezést ért el 165 versenyzőből. Csizmadia László 3. osztályos tanuló eredményesen szerepelt, míg Demeter Ferenc különdíjban részesült. Az országos hagyományörző rajzpályázat „Savaria fesztivál” résztvevőjeként Barócsi Gábor 3. osztályos tanuló 2. helyezést ért el Szombathelyen. További 2 országos rajzpályázaton szerepeltek szép eredménnyel tanítványaink.

A Tolkien pályázaton Benkő Henrietta és Csizmadia László 3. osztályos tanulók munkája került kiállításra. A „Görögország” rajzpályázaton Mihályi Teréz 3. osztályos tanuló, valamint Matók Erika, Muhari Hedvig és Kis Boglárka 2. osztályos tanulók alkotásait állították ki.

Szabó Lídia 6. osztályos tanuló a Véd a természet! országos rajzversenyen I. helyezést ért el.

További versenyek értékelése jelenleg is folyamatban van.

Beszélgetés Kövér Csengével és Szabó Lídiával...

Iskolánkban, ebben a tanévben indult a rajz szakkör, amelyet Hambergerné Válik Sarolta vezet. A sok tanuló közül a 6. osztályos Szabó Lídia és a 4. osztályos Kövér Csenge kiemelkedően jól rajzol.

Hogyan telnek a rajzszakkörök?

Kövér Csenge:

A rajzszakkörön Sarolta tanár néni fel szokott készíteni az éppen aktuális versenyre, pályázatra. Sok rajztechnikával, új eszközökkel ismertet meg minket.

Szabó Lídia: Amikor egy pályázatra készülünk, mindig megbeszéljük a témáját, kit, mit, miért és hogyan rajzoljunk meg.

Milyen eredményeket értetek el eddig a versenyeken?

Kövér Csenge: Megyei rajzversenyen, Szolnokon 2. helyezést értem el.

Szabó Lídia: Én országos első lettem.

Meséljétek a versenyekről!

Kövér Csenge: A megyei rajzversenyen 165 versenyző vett részt. A verseny címe *A repülés csodája*

volt. Előre fel lehetett készülni, és 3 óráig lehetett rajzolni.

Szabó Lídia:

Az enyém egy pályázat volt, ahol összesen 850 gyerek vett részt. A címe Véd a természetet volt. A rajzszakkörön beszéltünk a tanár nénivel a témájáról, hozzá olvasott nekem oda kapcsolódó témákat.

Mit jelen számotokra a rajzolás?

Kövér Csenge: Nekem a rajzolás olyan, mint egy jó zene, megnyugtató. Mindig, amikor rajzolok, beleképzelem magam a pillanatba, és teljesen megfeledek a külvilágról.

Szabó Lídia: Nekem olyan a rajz, mint az embereknek az olvasás. Már megtanultam, mégis a könyvek olvasásával a meglévő fantáziámat fejleszti.

Eredményeitek azt bizonyítják, hogy igen nagy kedvvel és szorgalommal munkálkodtok a rajz területén.

Kívánjuk, hogy ez a jövőben is így legyen!

Klinkó Mónika és Mizsei Melitta
8. osztályos tanulók

Osztálykirándulások

Az elsősök Kecskeméten, a másodikosok a Mátrában, a harmadikosok Egerben, a negyedikesek pedig Visegrádon tölthettek el 1-1 emlékezetes napot.

Az 5. osztály Budapestre, a 6. osztály Poroszlóra látogatott el. A 7. osztály három napot töltött Fonyódligeten a Balaton mellett. A 8. osztály Visegrádon és Esztergomban töltött emlékezetes napokat.

A nyolcadikosokról

Ez évben 24 8. osztályos diákunk ballagott el iskolánkból.

Szeptembertől folyamatosan készültek a pályaválasztásra, amelyhez segítséget adott a Szolnokon megrendezett Pályaválasztási Ankét.

Ellátogattunk több jászberényi kö-

Az év tanulója:

Mizsei Melitta,

Klinkó Mónika

Az év sportolója:

Fehér Ferenc

zépiskolába, valamint a tanulók az iskolák által szervezett nyílt napokon is sok információt gyűjtöttek.

Magyarból és matematikából a tanórai feladatok mellett rendszeresen felvételi előkészítőn vettek részt. A felvételi eredmények és a tanulmányi

eredmények alapján minden tanulónk felvételt nyert különböző közép fokú iskolákba.

Szeptembertől 8 tanuló gimnáziumban, 10 tanuló szakközépiskolában, 6 tanuló szakiskolában tanul tovább.

BALLAGÁS

Fotók: Babinyecz J.

Kedves Olvasóink!

Új sorozatot indítunk. Témaválasztásunk nem volt véletlen, hiszen a családról, a család szerepéről egyre többet hallunk nemcsak a médiában, de a baráti beszélgetések során is. Közudott, hogy a családban az Anyának kiemelkedő szerepe van. A gyengédség, a szeretet, az összefogás, az összetartozás katalizátora ő. Nagyon sok múlik az ő személyiségén, az ő szervezőképességén. A mindennapok hőse az Anya, aki munkája mellett otthon is helyt áll édesanyaként.

Beszélgetés Pócz Imréné Zsófival

Zsófi 8 éve dajka az óvodánkban. Sorsát ismerjük, hiszen valamennyiünket megrázott, amikor fiatal férjét elvesztette, és egyedül maradt három kicsi gyermekével. 16 éve özvegy.

- Még most is nehéz felidézni azt az évet. Januárban még gondtalanok voltunk, hiszen két tüneményes kislány (Melitta 7, Bettina 4 éves) és egy örök mosolygó kisfiú (Imike 2 éves volt akkor) vett körül bennünket. Házunk elkészült, és mint a mesében, boldogan éltünk. Februárban beteg lett a férjem. Megállapították, rák... A 9. házassági évfordulónk előtt két nappal, december 13-án temették.

- Anyának lenni, ha az ember jól akarja csinálni, nehéz és embert próbáló munka. Hogy bírtad, hogy bírod?

- Nem volt időm összeroppanni! Nem magamat sajnáltam, hanem a gyerekeket. Tudok-e nekik enni adni, mi lesz velünk? De ők óriási erőt adtak és természetesen a szülők mind a két részről. Mindig mellettünk álltak. Apósomék máig napig édes gyermekükként kezelnek, de én is hasonlóan érzek. És sokat segített Meli tanító nénije, Szabó Judit is. Ha kislányom szomorú volt, mellé ült, tanítás után is sokat beszélgetett vele. Így minden sikert a kis elsős lányom azzal zárt le, Édesapám ott fenn a mennyországban, most nagyon örül...

De Erika óvó néni is jött velem, amikor Imikével gondjaim voltak. Nem hagytak egyedül sohasem. Kihívás lett számomra az élet, hogyan tudom felnevelni a három csöppséget, jó embert tudok-e belőlük nevelni, úgy sikerül-e mellettük állnom, hogy megtalálják helyüket az életben.

- És megtalálják?

- Remélem. Melitta Egerben a főiskolán végzett, szociálpedagógiát tanult, és most Jászberényben a Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálatnál dolgozik. Meghatódás nélkül most sem tudom elmondani, mit éreztem a diplomaátadó ünnepségen! Bettina szintén Egert választotta. A főiskolán belül, felsőfokú szakképzésben csecsemő és kisgyermekgondozást tanul. Jövőre végez. Imi Kenderesen 12.-es lesz, és gyermekkori álma válik valóra, mezőgazdasági gépészként fog munkába állni.

Mindig arra törekedtem, hogy ne érezzenek hiányt semmiben.

- Mivel munkatársak voltunk, tudom a munkád mellett, otthon is erőn felül dolgoztál.

- Hát igen. Volt, hogy 30 hízót kellett hajnalban ellátnom, és mellette a sok apró jószág! Birtam, és soha nem éreztem fáradtságot, mert tudtam, miért, kiért csinálom. Úgy alakítottuk ki életközösségünket, hogy akármilyen nehézségek jönnek, mi négyen összetartozunk, együtt vagyunk, segítjük egymást. A lányok az otthonteremtésben, Imi pedig már a mezőgazdasági munkában segít nagyon sokat.

Megáldott az Isten három jó gyerekkel, akik partnereim voltak és vannak mindenben. Rendkívül sok szeretet adnak, és ebből töltődöm folyamatosan, tehát anyának lenni nagyon jó!

Zsófi! Szeretettől és törődésből építkeztél, és gyermekeid otthona biztos kikötőként, örök menedékhelyként szolgál nekik. Legyen sok anyai örömd gyermekeidben, és ehhez kívánok Olvasóink nevében is további erőt, és nagyon jó egészséget!

Zrupkó Ferencné

Hogy tetszik lenni?

- beszélgetés Kispálné Baranyi Arankával

Aranka személye nem ismeretlen Olvasóink számára. Aktivitása, a községünkért érzett felelőssége közzismert. A mi kapcsolatunk is sokoldalú, hiszen gyermekeink együtt jártak óvodába, majd iskolába, és több éven keresztül önkormányzati képviselőként dolgoztunk. Pénzügyekben szigorúan, következetesen a takarékosagra, az anyagiak gondos felhasználására ösztönözött bennünket. Most neki tesszük fel a kérdést: Hogy tetszik lenni?

Kispálné Baranyi Aranka

- Köszönöm szépen, jól vagyok. Jászboldogházán születtem, itt élek, ide kötnek emlékeim, szerettem, barátaim, ismerőseim. Itt éltek szüleim is, ezért itt kezdtük közös életünket mi is a férjemmel, családommal. Egészségem viszonylag rendszerben van, köszönhetően az évi rendszeres kékestetői terápiának, orvosaim gondoskodásának. Ha egészség van, minden van, vallom én is, akkor már jön a többi is. Nyugdíjasként állandó időzavarban szenvedek, mert elég magasra - de nem elérhetetlenre - raktam azt a bizonyos léceket. Köszönöm, hogy az újság szerkesztői gondoltak rám, jól esik az érdeklődés. Munkával kezdem és fejezem be a napot. Alapjában mosolygós, vidám természetűnek ismernek. Pozitívan kell a világot szemlélni és nem rágódni sokáig a bajokon, túl kell rajtuk lépni. Ez a fel fogás sokat segített az én állapotomon is, amikor nagy szükség volt rá.

Esténként a számítógép elé ülök. Lehetőség tengernyi! Igyekszem az érdeklődési körömnnek megfelelően hasznosítani az ott eltöltött időt.

A háztartás vezetése mellett a kertben, a ház körül tevékenykedem, sok gyümölcsöt, szörpöt, lekvárt teszek el télire. Augusztus végétől 3 hónap munkát adnak a folyamatosan érkező kisbárányok, melynek gondozása az én örömmel vállalt feladatom. A többi állatot a szintén nyugdíjas férjem gondozza. Nagy boldogság számunkra, amikor minden ősszel megjelennek a kis óvodások állat simogatásra.

Szüleim dolgozó parasztemberek voltak, így volt kiktől örökölnöm a munka szeretetét, a szüntelenül tevékenykedést. A munka, a család szeretete segített át azon a nehézségen is, amikor egészségi állapotom megromlása miatt kiiktattak az aktív tevékenységből 10 évvel korábban, mint terveztem. Nagy lelki teher volt ez számomra. Mozgott is a léce, de végül az akadály leküzdése eredményes volt. Állandóan tervezek, szervezek, örökmozgó vagyok, ahogyan a környezetem is ismerhet.

Kitartó, becsülettel végzett munka volt mindig az életemem, és most is az. Mindent igyekszem megcsinálni, amit bírok, aminek értelmét látom. Terveim, jövőképem, jövőbe vetett hitem van, melyet szeretnék még megvalósítani. Ebben a gazdaságilag, politikailag válságos időszakban meg

kell őriznünk a jövőbe vetett hitünket, ami a további életünk mozgatórugója lehet.

Családi házunk csinosítgatása, tatarozása állandó feladatot képez, ahogyan időnk, anyagi erőnk engedi. Nagyon örülök, hogy átalakult, modernizálódott a fürdőszobánk is sok évtized után. (Igaz, hogy ez nem volt tervezve, erre egy nem várt rendkívüli esemény (csőtörés) kapcsán került sor.)

- Nem szakadtál el a községtől, továbbra is figyelemmel kíséred községünk életét, és ahol kell, szervezel, segítesz

- Szolnokon jártam középiskolába, és itt is töltöttem az aktív pályafutásomat, napi bejáróként. Távollétem idején is, később

pedig teljes erőbedobással igyekeztem családom, és a község érdekében tevékenykedni, mindig ott, ahol szükség volt rám.

Egyházi képviselő voltam 4 éven keresztül, elsősorban a gazdasági munkát segítettem. Férjem 20 éve látja el a képviselői feladatokat, amelyben segítem őt.

Nagyon örülök, hogy működésem idején sikerült a plébániát felújíttatni, a templom tornyát lefestetni.

Választóink bizalmából, a települési önkormányzat tagjaként tevékenykedhettem négy választási cikluson keresztül, a rendszerváltástól egészen 2006-ig. Az első négy évben külsős tagként, majd 12 évig választott képviselőként a Pénzügyi Bizottságban, melynek hosszú időn keresztül az elnöke voltam.

Örülök, hogy részese lehettem annak a csapatnak, akik megalkották a község címerét, zászlaját, és akik létrehozták a ma is virágzó testvéri kapcsolatot az erdélyi Sínfalva településsel.

A képviselőtestület megbízásából én lettem 1996-ban- községünk önállóvá válásának 50. évfordulója alkalmából - a községi zászló szentelésekor a Zászlóanya.

Nagy élmény volt számomra, hogy részt vehettem a XII. Jász Világtalálkozó helyi rendezési munkálataiban 2006-ban. Örömmre szolgál az is, hogy a községi rendezési terv, az önkormányzati rendeletek meghozatalával sikerült részese lenni a településünk épülésének, szépítésének.

Alapító tagja vagyok a helyi Polgárőrségnek. 1996 óta éjszakai járőrzési munkálatokban veszek részt, napközben „nyitott szemmel” közlekedem. Jelzéssel élek, ha szokatlan eseményt tapasztalok. Alapítástól kezdve 12 éven keresztül voltam ennek az egyesületnek is a gazdaságvezetője.

A Faluszépítő Egyesületnek is tagja vagyok. Időnként én is részt veszek a közterületek csinosítási munkálataiban, de több időmet a külterületi emlékhelyek látogatására, környezetük szépítésére fordítom, amelyben segítenek a családom tagjai is. Ez a vállalt munkám.

Megtisztelő volt számomra, hogy lelkes támogatók segítségével részt vehettem két külterületi kökereszt felújítási, illetve újjáépítési munkálatainak irányításában.

2012-ben a Tápiói kereszt, 2013-ban az Alavander (Túróczy) kereszt a Szolnoki út mellett épült újjá.

Úgy érzem, nem dolgoztunk hiába. Munkánk eredménye egyszer majd a község múltjának lesz része.

Örömmel veszek részt a település múltjának kutatásában, ezzel kapcsolatos kiadványok készítésében.

Pl. 2006-ban a boldogházi tanyavilágot bemutató könyv, 2011-ben „15 éves a Polgárország”, 2012-ben a Tápiói kereszt, 2013-ban az Alavander (Túróczy) kereszt újjáépítéséhez kapcsolódó kiadványok szerkesztésében.

Nagy élményt jelentett a kereszték talapzatába, az utókor számára elhelyezett időkapuszalák összeállítása, annak maradó formában történő elkészítése, összecsomagolása. (Üzenet az utókornak!)

Lehetőségeimhez mérten segítem a folyamatban lévő „Csíkosí emlékhely”, emlékkő felállítását során összeállítandó dokumentum szerkesztését, fotók gyűjtési munkálatait. Az anyag összeállításában szívesen segítséget nyújtok, ha igénylik a főszervezők.

Szűkebb közösségben, a rokonságban is hosszas gyűjtőmunka előzte meg azt a munkát, melyet kedves rokonom, Főzer Vendel mellett végeztem CSALÁDFA kutatásban. Édesanyám anyai ágának, a FŐZER ágának kutatása során nagyon sok olyan dokumentum, fotó is előkerült, melyeket a jelenlegi és a későbbi tevékenységem során a közösség szolgálatába tudok állítani. Több évi munkánk eredményeként elkészült a Főzer József és leszármazottainak családtörténete, közel 700 oldalas, fotókkal, dokumentumokkal gazdagon illusztrált könyv.

Féltett kincseim között őrzöm az ükmamám szüleinek egykori tulajdonát képező Arany Korona imádságos könyvet 1854-ből, vagy az „Oszták-Magyar Monarchia írásban és képen” c. könyvet 1888-ból, mely szintén kutatásaim során került elő.

Jól esett, hogy munkámat elismerték, így az utóbbi időben az alábbi kitüntetések kaptam:

- ♦ Kiváló Polgárőr kitüntető cím, 1999-ben
- ♦ Aktív pályafutásom lezárásaként: „Szövetkezeti Munkáért” bronz füzet, 2001-ben.
- ♦ Polgárőr Érdemkereszt ezüst füzete kitüntetés 2006-ban, melyet a Jász Világtalálkozó rendezvényén vehettem át. Örösi megtiszteltetés!
- ♦ Számomra az egyik legnagyobb kincs: „Jászboldogháza Községért” kitüntető díj, 2012-ben

- Néhány évvel ezelőtt láttam az egyik közösségi oldalon az „úttörős” képeidet. Mesélj erről, hogy kerültél kapcsolatba az „örök ifjú” „úttörőkkel, ahol már úgy tudom vezető feladatot is kaptál!

- Számítógépes tevékenységem során az egyik közösségi portálon rábukkantam egy abszolút politikamentes, nosztalgizáló csoportra, az egykori úttörőkre. A klubban éppen akkor zajlott egy úttörő dalok szöveggyűjtő versenye és a vezetőségválasztás. Sikertől úgy beköszönnöm, hogy rögtön nőfői tisztséget kaptam, majd egy évvel később, mikor válságba került a klub, megbíztak a klubvezetői és egyben csapatvezetői feladatok ellátásával. Ennek immár 4 éve. Nevünk: +36. sz. Büszkén Együtt Úttörőcsapat. Van önálló

csapatzászlónk, bélyegzőnk, rajzászlóink, vezetőségi tagjaink, tisztségviselőink. Mint a mókus fenn a fán dallamára önálló csapatindulót is alkottunk. A klubnak jelenleg több mint 20 ezer tagja van, többnyire Magyarországon, de külföldre települt, vagy ott dolgozó honfitársaink is szívesen látogatják. Tevékenységünk során, politikától mentesen, emlékezünk boldog gyermekkorunkra. Felidézzük az egykori úttörőtáborok hangulatát, nosztalgizunk. Az év nagy részében mindezt számítógépen keresztül oldjuk meg. Évente egyszer, ez év augusztus elején immár ötödik alkalommal, három napos országos találkozóra kerül sor mindig más helyszínen, ahol kb. 120-150 fő jön össze az ország, mondhatni a világ minden tájáról (így táborunk nemzetközi is a hazatérő honfitársaink által). Ez évben Csillebérc ad otthont a találkozóknak, melynek egyik főszervezője vagyok, immár a negyediket szervezem.

- Örömmel látjuk, hogy Tamás fiad Jászboldogházán építi, szépíti leendő otthonát

- Nagy örömmre szolgál az a tény, hogy Tamás fiunkat sikerült szakmailag útra bocsátani. Két diplomát szerzett, és azt csinálja, amit szeret. Munkanapokon Szolnokon, hétvégén idehaza tartózkodnak menyasszonyával, Marikával, aki szintén boldogházi. Jövőre az esküvőt is tervezik. Akkorra remélhetőleg véglegesen Jászboldogháza lakói lesznek, mert elkezdtek felújítani szüleim egykori családi házát. Átépítik, igényeiknek megfelelőre alakítják. Szeretnék jövő szeptemberre a munkálatokat befejezni, be is költözni. Reméljük, unokákkal is meg fognak örvendeztetni, melyek érkezését nagyon várjuk. Igyekszünk minden tőlünk telhető segítséget megadni számukra, hogy a tervezett munkálatok haladhassanak, és mielőbb valóra váljanak az elképzeléseik.

- Milyen terveid vannak a jövőre?

- Az elkövetkezendő időben több időt szeretnék a családra fordítani, akik egy-egy nagyobb horderejű közösségi munka kapcsán bizony hiányomat érezték! De mint említettem még nagyon sok feladatom van, amit szeretnék megoldani. Több ezer, sőt 10 ezernél is több fotóanyagom őrizi a különböző események emlékeit, melynek egy része már TÖRTÉNELEM. Ezek rendszerbe rakása hosszú évekre ad munkát, hasonlóképpen a padlásokról, családi irattárakból előkerült régi iratok, képeslapok, dokumentumok rendezése is. Postatörténeti anyagot kíván összeállítani valaki, melyhez több dolgot is sikerült kihalásznom az imént említett gyűjteményekből. Ha szükséges, szívesen rendelkezésre bocsátom. A hasznos élet titka az örökös tevékenykedés. Szívvel lélekkel, kitartással, örökös vidámsággal, mosolyogva kell munkánkat végezni. Ez ad további erőt nekem is! Biztos vagyok abban, hogy munkánk által az ősünk által ránk hagyott értékek megmaradnak, tovább élnek, és erősítik a szülőföldhöz való ragaszkodást is.

Remélem, ad a Teremtő elég erőt, egészséget ahhoz, hogy az iménti terveimet valóra válthassam, és még sokáig segíthessem családomat, és szeretett szülőföldöm, Jászboldogháza további fejlődését is.

A fentiek bizonyítják, Aranka fáradhatatlan! Kívánjuk, hogy ezt a közösségünkért végzett, értékteremtő energiát sokáig őrizze meg! Ehhez kívánunk további jó ötletet, lelkes segítő társakat, az összefogás csodás érzését, és nagyon jó egészséget!

Zrupkó Ferencné

Hírek a kapitányokról

♦ A Jászok Egyesülete április 23-án tartotta soros ülését a Pest megyei Megyeházán. Az előadásnak több napirendje volt.

1, Beszámoló az egyesület 2013.-évi munkájáról, az idei feladatokról. Előterjesztő dr. Dobos László ügyvivő. Némi kiegészítés után a beszámolót egyhangúlag elfogadta a közgyűlés.

2, A 2013. évi közhasznúsági beszámoló.

Előterjesztő: dr. Tóth Pál Péter, a Számvizsgáló Bizottság elnöke.

A pénzügyi kimutatást 2013. 01. 01-2013.12.31-ig megkaptuk, melyet a Kurátor Kft. munkatársa, mint mérlegképes könyvelő írt alá. Így a közgyűlés némi magyarázat után ezt is elfogadta.

Ezután került sor az egyesület rendezvényére, melyet egyesületi tagtársunk dr. Barnabás Beáta az MTA rendes tagja, kutató professzor, a MTA Mezőgazdasági Intézet Növényi Sejtbiológiai osztályának vezetője tartott előadást „A virágtól a termésig” címmel. Az előadás kissé szakmai volt, olyan eljárások kerültek ismertetésre, amelyek első hallásra biológiai ismereteket igényelnek. Én értettem, nekem nem volt idegen. Nagyon sokrétű és bonyolult dolgokkal ismerkedhettünk az előadáson. Én ennek jelentőségét abban látom, hogy a Jászok Egyesületének van egy MTA tagja, akinek gyökerei Jászapátihoz kötődnek. 2014 év eleje óta az MTA (Magyar Tudományos Akadémia) főtítkárhelyettese. Ez azért is megtisztelő, mert az MTA 350 fős tagságából 17 nő van, és ebből 1 fő a főtítkárhelyettes, aki jászapáti gyökerekkel rendelkezik és a Jászok Egyesületének tagja. További munkájához sok sikert kívánok.

♦ Április 24-én Jászberényben a Jász Múzeumi esték sorozatban dr. Bartha Júlia néprajzkutató, turkológus (a törökök nyelvvel és kultúrájukkal foglalkozó tudomány) tartott előadást a Nagykunság népviseletéről. Elmondása szerint mindig örömmel jön a jászokhoz, és irigykedve nézi, hogy a jásznál a hagyomány valóban él, és a rendezvényeken egyre többen viselik a hagyományos öltözetet. A Nagykunságban most van feljövőben ennek a terjedése. Az öltözködés a párkapcsolatokban is jelentkezett a kunoknál, a lányok még hordhattak piros színű ruhát, de amikor „bekötötték a fejüket”, sötét árnyalatú ruhát öltöttek magukra, melynek anyaga taft vagy selyem volt. Viseletük kiegészítője a kisbunda ami drága volt- de minden menyecske igyekezett megszerezni, mert ez volt a jel, hogy ő nem akármilyen. Az előadásban elhangzott a „hideg hónaljú jászok, forró ölelésű kunok”, majd kiderült, hogy a kunok mégiscsak huncutabbak voltak, mert a középkorban Bél Mátyás is tesz említést a kék-fehérbe öltözött „kikapós” kun menyecskékről. A kunok süvegének mintájára készültek a katonai csákok, a kuruc sapkák, melyet a XIX. századig hordtak a honvédek. A kései női kunviseletben megmaradt fátyol, ami a rokonnépek öltözközésében a mai napig dominál. A hímezés világban is fel fedezhetők a keleti motívumok, csak ami az ősök számára gránátalma néven szerepel, az idők folyamán tökké alakult. A cifraszűrök mintáiban a fekete, vörös és a zöld színvilág volt a domináns. A jász kun huszárok un. kunkék színű egyenruhában indultak a csatába. A magyar nádornak szintén kunkék egyenruhája volt. A redemptió után megerősödött az a parasztpolgári réteg, mely a hagyományok őrzője. A jász kunok számára a hagyományos viselet nem jelmez, a hagyomány

erejét éli és ünnepek alkalmával ebben jelennek meg.

♦ Május 6-án került sor a Jász Emlékmű megkoszorúzására. A mostani ünnepség rendhagyó, mert emléknappá lett nyilvánítva, és így Jászberény városa egész napos programmal várta a résztvevőket. A gyerekeknek volt vetélkedő, könyvbemutató Jászberény történetéről, a Főtemplomban Szentmise, gyermekrajz kiállítás. A díszünnepség a Déryné Rendezvényházban kezdődött, majd a filmszínházban a „Jász kun Krónika” gálaműsora zárta a napot. A rendezvény házigazdája a Hagyományörző Egyesület, melynek képviselőjében Bolla János regnáló jász kapitány üdvözölte a vendégeket dr. Szabó Tamás polgármestert, Kovács Imre kiskun kapitányt, Fábrián József jász kun főkapitányt, Bene Sándor nagy kun kapitányt, dr. Kállai Máriát, a megyei kormányhivatal elnökét, Jászkarajenő és Lajosmizse küldöttségét, valamint a díszünnepség minden résztvevőjét.

Ünnepi beszédében dr. Szabó Tamás kiemelte, hogy kötelességünk megemlékezni a történelemben egyedülálló, ám sokak által nem ismert eseményről. A polgármester felvázolta a történelmi hátteret az autonómiát vesztett büszke jász és kun népcsoportok küzdelmét, kitartását és anyagi áldozataik vállalásait. Fábrián József jász főkapitány megköszönte azok munkáját akik az országgyűlés munkáját kezdeményezték, hogy ez a nap történelmi emléknappá nyilvánított. Ezután összehasonlította az akkori helyzetet a jelenlegivel, hogy képesek lennénk e most megtenni ezt a nagyszűz fogást önállóságunk kivívása érdekében. Következtetése, hogy összefogással ma is képes lenne rá ez a két népcsoport. A Kapitányok Tanácsa korábbi ülésén úgy döntött, hogy mind a három kerületben évente egyszer ezen a napon díjazza azt, aki legtöbbet tett a hagyományörzésért. A Jász kunági Hagyományörzési Díjat a kerületi kapitányok javaslatára a Jász kun Főkapitány adja át.

A kiskun kapitányok döntése alapján ezt a díjat Ficsor József Kiskun főlegyháza néhai polgármesterének ítelték oda poszthumusz. A nagy kun kapitányok dr. Bartha Júlia néprajzkutatónak ítelték oda a díjat. A jász kapitányok díjazottja Hortiné dr. Bathó Edit, néprajzkutató, a Jász Múzeum igazgatója lett. A díj a Jász kunági történelmi címerét ábrázoló emléklapok Győrfi Sándor karcagi szobrászművész alkotása. Az ünnepség befejeztével levonultunk a Jász Emlékműhez, ott Szűcs Lajos polgármesterrel helyeztük el a megemlékezés koszorúját. Az e napi ünnepség ezennel számomra véget ért.

♦ Május 9-én a Jász-Nagy kun-Szolnok Megyei Önkormányzata volt a házigazdája az I. Jász kun Emlékezésnek a Megyeháza dísztermében. A Magyar Országgyűlés május 6-át a Redemptio kihirdetésének, s egyben a Hármaskerület autonómiájának emléknapjává nyilvánította. A nemzeti emléknaphoz kapcsolódva került megrendezésre május 9-én az I. Jász kun emlékezés a Megyeházán Szolnokon. Az ünnepség a nemzeti Himnusszal, a Jász Himnusszal és a Kun Mi atyánkkal vette kezdetét. A Szolnoki Légierő Zenekara előadásában a jász kun indulóra vonultunk be a jász és kun kapitányok a kerületi zászlók után. A rendezvényen nagyra értékelték a kapitányi tisztségeket, rangokat és ennek jegyében személyesen köszöntötték a megjelent kapitányokat. Kovács Sándor, a Jász-Nagy kun-Szolnok Megyei közgyűlés elnöke köszöntőjében elmondta a népes tábornak, hogy itt nem ven-

dégek, hanem ősünk jussán foglaltuk el az épületet, melyben a sors egy múltat és egy jövőt adott nekünk. Dr. Fazekas Sándor Vidékfejlesztési miniszter, a Kunszövetség elnöke ünnepi beszédében kiemelte azt a megújulási készséget, a makacs, nyakas kitartást, amely a két népben, az itt élőkben jelen van. Dr. Szabó Tamás Jászberény polgármestere elmondta, hogy a parlament tagjainak ajándékként hamarosan át fogják nyújtani a Mária Terézia által aláírt diploma másolatát. Hortné dr. Bathó Edit, a Jász Múzeum igazgatója „Jászok Autonomiája” címmel tartott érdekes előadást. A beszámolókat a Jászberényi Árendás Gyermek Táncegyüttes és a Kisújszállási Nagykun Táncegyüttes műsora követte, melyhez a zenét a Zagyva Banda zenekar szolgáltatta. A rendezvényen azoknak a képviselői vettek részt, illetve azok kaptak meghívást, akik valamilyen szinten kötődnek a Hármaskörhöz. Az ünnepi műsor a Szózat elénekzésével ért véget, melyhez a zenét a Légierő zenekara szolgáltatta. Az ünnepség a Megyeháza Jász és Nagykun termében állófogadással ért véget, ahol pohárköszöntőt dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter mondott. Az állófogadáson is megállapítást nyert, hogy ez a nap mérföldkő a Jászkunság újkori történetében.

♦ Május 10-én délután Szolnokon az előző nap folytatásaként a „Tiszai hajósok terén” Jászok Sokadalom volt tartva, ahol a Jászság és a Nagykunság hagyományainak a bemutatása történt. A Jászságból bemutatkoztak: a Jászok Világtalálkozójának házigazdája Jászapáti Város, Jász Múzeum, Hamza Múzeum, Jász Galéria, Fejér Mária díszítőművészeti szakkör, a Jászságból érkező Molnárék mézbemutatója, és egyéb kézi és ipari termékek. Nagykunsági résztvevők: Karcag Város Önkormányzata, Karcagi Birkaőrök Egyesülete, Nagykunsági Népművészeti Egyesület alkotói (fáragók, hímzők, csipkeverők, keramikusok, stb.). Színpadi műsorok: Magyar Értékek Vándortérkép ünnepsége, Hétszínvirág Táncegyüttes (Jászapáti) és a Jártató zenekar műsora. A Jászok Sokadalommal párhuzamosan azon a téren volt az Esély Nap, mely a fogyatékkal élők vagy hátrányos helyzetűek mindennapjait megkeserítő problémákra vagy éppen a bizakodásra okot adó sikerekre kívánták felhívni a figyelmet. A Jászok Sokadalom estébe nyúló programja sok szolnokinak szerzett maradandó élményt.

♦ Május 22-én a Múzeumi Esték keretében került sor a Jász Múzeumban, mely szűkebb hazánk múltját, esetleg annak jelenünkre kifejtett hatását taglalja. Ilyen volt az az előadás, melyet Kis Erika helytörténeti kutató tartott a jászberényi zsidóság helyzetéről, a holokausztról és az azt megelőző korszakról. A zsidóság kérdésénél ma a holokauszttal egyetemben emlegetik, de ez több ennél. Igaz, Jászberényben 1944-ben 500 személyt zártak gettóba, melyet 140-en éltek túl. Ebből az 500 főből 78 volt gyermek, de ismereteink szerint 2 gyermek még a gettóban született. Az előadáson két fő túlélő volt jelen, prof. dr. Bender György orvos és Takács Lajos közgazdász, akik rendszeresen járnak Jászberénybe a holokauszt megemlékezési ünnepekre. De a jászberényi zsidóság nem csak a holokausztból áll, hanem jelentős szerepet töltöttek be a város polgárosodásában és fejlődésében. Az 1800-as évek közepétől betelepülő zsidók köztisztviselők állású polgárok voltak, úgy mint kereskedők, orvosok, órássok, ügyvédek, nyomdászok, vendéglátósok, kocsmárosok, tisztségviselők. Az módos Ehlich család mintagazdaságot működtetett Jászberény külterületén. Vannak Jászberénynek zsidó származású díszpolgárai is, Székely Mihály operaénekes, dr. Székely András orvos és Holló András a fasiszta ellenállás mártírja. Ez az előadás része volt egy most készülő könyvnek, mely még teljesebb képet ad részletesen a jászberényi zsidóság

életéről.

(Utóirat: holokauszt= haláltábor, népirtás)

♦ Május 27-én tartotta a Jászok Egyesülete a nyári szünet előtti utolsó foglalkozását a Pest megyei Megyeházán, melynek előadója Besenyi Vendel helytörténész volt, témája „Jászság a Nagy Háborúban”. Azért van Nagy Háború említve, mert akkor még nem volt tudott, hogy hamarosan (20 év múlva) egy nagyobb háború veszi kezdetét, és így utólag lett elnevezve az akkori háború I. Világháborúnak. Az előadó ismertette, hogy 1914. június 28-án Sarajevóban, Bosznia fővárosában Gavrilo Princip gimnáziumi tanuló agyonlőtte Ferenc Ferdinánd trónörökösét és feleségét, Hohenberg Zsófiát, akik az őket talált lövedék után meg is haltak. Ez volt a Nagy Háború kiváltó oka. A nagy hatalmak a mai szokáshoz híven két táborban voltak. A Központi hatalmak Osztrák-Magyar Monarchia, Németország, Törökország, Bulgária. A másik fél az Antant, melynek tagjai: Oroszország, Franciaország, Anglia majd később csatlakozott hozzájuk Olaszország, Románia és az USA. A háború oka a gyilkossággal kapcsolatban, hogy Szerbia nem engedélyezte az Osztrák-Magyar Monarchia azon kérését, hogy ők nyomozzanak a gyilkosság felderítésében (egy idegen államban). Mikor ezt a kérelmet Szerbia visszautasította, akkor Ferenc József császár és király egy éjszaka elmélkedett Bad Isriben (egy császári kastélyban), majd reggel kijelentette, hogy „Mindent megfontoltam, mindent meggondoltam”, és aláírta július 28-án az azonnali ultimátumot (hadüzenet) Szerbiának. A Monarchiában július 31-én általános mozgósítást hirdettek minden 19-42 év közötti férfiembernek be kell vonulni katonának. A háborúban a többi nagyhatalom is bekapcsolódott, így a központi hatalmak mintegy 24,5 millió, az Antant 43 millió katonát állított csatasorba, melyből 9,5 millió halt hősi halált. A hősi halottak között van az én két nagyapám is. Anyai nagyapám Bukovinában, az apai Galíciában Lemberg (ma Lvov) környékén halt hősi halált. A háborúért eleinte lelkesedtek az emberek, a katonák vidáman mentek a harctérre. Lehesen énekelték a „Megállj, megállj kutya Szerbia, Nem lesz tiéd soha Bosznia” dalt. A jász katonák főképpen a 29. honvéd gyalogezredben, a 68. közös gyalogezredben és különböző huszárezredben harcoltak, elismerő eredménnyel. A hátszágok a hadikórházak szervezéséhez adományok gyűjtésében és a sebesültek ételmezésében is sok helyen kivették a részüket. Jászberényben 1915 végéig 7000 beteget ápoltak, közülük 182 halt meg itt. 1915-től a 20 ezer korona feletti jövedelemmel rendelkezőket megadóztatták, a katonai kórház 18-55 évre módosították. Begyűjtötték a háztartási fém tárgyakat, elvitték a templomi harangokat és csak 1-2 darabot hagytak meg. Jászberényből például húsz harangot vittek el, a jászárokszállási templom 5 harangjából csak kettő maradt meg. A frontokon pedig a háború vége felé a „Kimegyek a doberdói harctérre” című dal szomorúsága lett az uralkodó, a katonákban és az emberekben is. A háború elhúzódásának következtében Jászberénybe egyre több leány lett a gimnázium tanulója. A sok elesett férfi miatt romlott az esély a férjhez menésre és saját maguk próbálták a jövőjüket megalapozni. A Nagy Háború mintegy 3500 katona áldozatot szedett a Jászságból. Emléküket minden jász településen emlékmű őrzi, melyek 1924 és 1933 között létesültek. Különösen szép a jászberényi főtemplom melletti jászok huszár emlékmű, de a jászkereszt is. A Jászok Egyesületénél olyan kijelentés hangzott el, hogy mivel a Nagy Háború négy évig tartott, ezért a következő években is egy alkalommal emlékezni fogunk az akkori időkre.

Nagy Albert
Jászkapitány

Régen volt – hogy is volt?

Egy cimbalom története

Hájas Imréné (szül.: Ménkü Anna, 1939.) Deák Ferenc utcai lakos visszaemlékezése

A mi tanyánk Csíkos 2. szám alatt volt, Mihályfi Tóni bácsiék, Vácziné és Bujdosóék szomszédságában. A Csíkosban nőttem fel, ott jártam iskolába, s amikor férjhez mentem, férjemmel, Imrével még további négy évig a szülői házban laktunk, utána költöztünk be a faluba.

Édesapám, Ménkü János 1898-ban született, a Tápióban töltötte gyermekkorát. Nem volt tanult mestersége, mégis mindenhez értett, afféle ezerember volt. Érdekelte a fával, asztalossággal kapcsolatos munka és bár soha nem tanult zenét, érzéke volt hozzá, nagyon jó hallása volt, szerette a muzsikát, a hangszereket.

Legénykorában birkákat őrzött, pásztorkodott, igazi parasztlegény volt. Volt ideje az állatok mellett, meg unalmában is, hogy dallamokon gondolkozzon. Olyannyira érdekelt a zene, hogy még fiatalon készített magának egy *cimbalmot*. Apránként, szép lassan kialakított egy műhelyt, volt benne gyalupad, meg szerszámok, és hozzáfogott a cimbalom készítéséhez.

A mintát zenész cigányok cimbalmáról vette, és 1920-30. között öt-hat évig készült a cimbalom dió fából. Ahogy ideje engedte, mindig csinált rajta valamit. Saját maga esztergálta a lábait, sőt, maga hangolta fel, s aztán elkezdett cimbalmozni. Sokszor hajnal felé szinte eldőlt a műhelyben lévő, deszkából készült szalmazsákos fekhelyen, amikor már elfáradt a gyakorlásban, próbálgatásban.

Amikor elvette édesanyámat, Nagy Erzsébetet, a Csíkosba költöztek. Saját kezével építette fel vályogból azt a tanyát, ahol aztán Laci öcsémmel felnődtünk. Egy fiútestvérünk Janika sajnos kiskorában áramütés miatt meghalt, ami nagy-nagy bánatot okozott a családnak.

Apám az egyre gyarapodó asztalos szerszámaival, egyre több mindent tudott megvalósítani. A fámunkáknál ő volt a mester, annak ellenére, hogy soha nem tanult asztalosságot, és sajnos, az egészségi állapota sem volt a legjobb. A tanyán maga készítette az összes ajtót,

Édesapám

ablakot, sőt minden fából készült berendezési tárgyat, az esztergált lábú asztaltól, a nyújtófaig. Lócát is készített a kemence mellé, azon játszottunk gyermekkoromban, most pedig itt áll a mi kiskonyhánk. A csíkosi tanya lebontása után egy ablak és egy ajtó is hozzánk került, a nyári konyhába került beépítésre. Amikor ránézek, sokszor elgondolodom a régi időkről.

Apámék a tanya körüli földeken gazdálkodtak, búzát, kukoricát, répát termeltek, amit aztán a jószággal megetettek. Volt konyhakert, mindig volt tyúk, kacsa, disznó, tehén, hízóökrök.

Rákényszerült az ember, hogy amit tud, kétkezi munkával megteremtse, és olyan eszközöket készítsen, ami aztán segíti munkáját. Ilyen volt a *szélmalom*, amit apukám épített akác-fából körülbelül öt éven át. Ezért szélmalmos Ménküéknek is hívtak minket. A malom egy lábon álló, tengelye körül forgó kb. három méter magas építmény volt, arra fordult, amerről a szél fújt. Azzal a módszerrel működött, mint a mai elektromos darálók, csak szél hajtotta. Malomkövel őrölt, finom őrleményt adott. Este odakészítettük alá a zsákokat, felöntöttük a garatot, aminek volt teteje is, hogy ne essen bele az eső, s reggelig darált. Ha elállt a szél, megállt, ezért érdemes volt szeles időben tartalékot is darálni, mert ha nem volt szél, nem működött, a jószágnak pedig enni kellett. Kulccsal lehetett szabályozni, hogy durvább, vagy finomabb őrleményt akarunk készíteni, attól függően, hogy disznónak, vagy csirkének akartuk adni.

Volt egy máig emlékezetes eset, ugyanis amikor a garatba öntöttünk valamit, alá pedig *zsákok tettünk*. Egy alkalommal azonban ez elmaradt, megfedkezünk a zsákról. Nem volt szél, így napokig állt a malom, míg egyszer aztán elindult. Anyukám elkiáltotta magát: „*Menjetek már, a daráló eldarálta magát!*” Szaladtunk, de akkor már egy csomó dara a földre szóródott.

A csíkosi tanyánk

Édesapám méhészkedett is, a méhkaptárt maga gyártotta a keretekkel együtt, mézpergetőt is készített hozzá. Annyi méhünk volt (6-7 kaptár), hogy ellátta a családot mézzel. Nehéz dolgos évek voltak. Voltak örömeink, bánataink, de apám cimbalomzenéjét mindig szívesen hallgattuk. Ő mindig csak a maga és a család kedvéért játszott. Szépek voltak a karácsonyok is, mert mindig zenélt, játszott a Mennyből az angyalt és más karácsonyi énekeket is.

A hetvenes években, amikor a lányaim zenét kezdtek tanulni, nekünk adta a cimbalmot, sőt készített egy hegedűt is, amit felhangolt, szépen lehetett rajta játszani. Anikó és Judit lányom is tanult hegedülni. A tata hegedűje Anikóé lett, aki apukám halála óta féltőn őrzi ezt a „kincset”.

Gyermekkoromban Nusika néniék szomszédja voltam. Jó szomszédok voltunk, ma is tisztelem, szeretem őket. Annak idején sokszor átjártam hozzájuk, a lányaikhoz játszani. Mindig láttam, hogy ott áll a verandán egy cimbalom, de sosem kérdeztem felőle. Elmúlt 30-40 év, s most már tudom, ez nem egy, hanem „A cimbalom”, ami Nusika néni gyermekkorát, a múltat, a szülők iránti szeretetet, tiszteletet, az édesapja keze munkáját és az emlékeket őrzi mindörökre, s adja tovább a gyermekeik, unokáik számára.

Férjemmel a csaknem száz éves cimbalom mellett

*A visszaemlékezést lejegyezte:
Szűcs Gergelyné (Sziliczei Mária)*

55

Találoztunk

Június 21-ére osztálytalálkozóra hívtuk meg az 1959-ben végzett diáktársainkat.

Nagy szeretettel, lelkesedéssel, de szorongással megtelt szívvel készültünk, és vártuk öreg diáktársainkat. A mi kis csapatunk az eltelt 55 évben megnegyedelődött. Mára már csak 12-en maradtunk, de ebből 11-en jelen is voltunk. Volt olyan, akivel 15 évvel ezelőtt találkoztunk, de a nagytöbbség valamennyi alkalommal részt vett. Néhányan, akik a faluban maradtunk, mi szerveztük meg a találkozót, azért is volt nagy szorongás a szívünkben, hogy ugyan el tud-e jönni mindenki, aki megígérte.

Nagy csalódás ért bennünket, mikor Pintér Marikáék megérkeztek, mert Marika nénit nem hozták. Sajnos Menyhárt Jánosné tanár néni az egészségi állapota miatt nem vállalta a találkozót. Ezúton is kívánunk neki mielőbbi javulást, és jó egészséget! Köszönjük a kedves levelet, amit a találkozóznkra a résztvevők számára küldött.

Így árván maradva, magunk próbáltuk az un. osztályfőnöki órát megtartani. Mindenki elmondta sorban, hogy az utolsó találkozó óta kivel mi történt, kinek merre vezetett az útja, és hogyan telnek a nyugdíjas évek. Voltak megrendítő vallomások is, de bohókás megjegyzések is az eltelt 55 évről. Valamennyien lelkesen beszéltünk az unokáinkról, hisz tudjuk, hogy számunkra ők a legfontosabbak.

A találkozó de. 10 órától, este fél hatig tartott. Valamennyi öreg diák szinte kitarzott a végsőkig. Búcsúzáskor könnyes szemmel, ölelkezve, bizakodva mondtuk egymásnak, hogy reméljük, 5 év múlva ismét találkozunk. Ígértük mi helyiek, ha élünk, megszerezzük.

Résztvevő diáktársaink:

*Bata Borbála Pesti Jánosné Jászboldogháza
Bajor István Nagykörs
Ficzere Éva Bugyi Albertné Cegléd
Kovács Sz. Terézia Babinyecz Jánosné Jászboldogháza
Kövér László dr. Szolnok
Nagy Ilona Pilinszki Andrásné Budapest
Nagy Mária Kis Zoltánné Jászboldogháza
Pintér Mária Vigh Zoltánné Jászberény
Répás Pál Jászboldogháza
Szőrös Veronika Orczi Imréné Jászboldogháza
Túróczy Antal Jászberény*

A vendégváró kiscsapat nevében:

Orczi Imréné

EZERNYI ÖLTÉSSSEL

Szádvári Istvánné Rózsika három szép gobelinjét csodálhattuk meg a kiállításon. A következőkben az ő „történetét” olvashatjuk arról, hogyan is szerette meg ezt a szép elfoglaltságot.

Mindig szerettem kézimunkázni, régebben keresztszemes terítőket, párnákat varrtam. Hosszú éveken át nagyon sok hímzést készítettem, ezek főként asztalterítőket, asztali futókat díszítettek. A főiskolán is hímzett vizsgablúzom volt. Egy időben kötöttem is a családnak.

A kézimunkázás szeretete kapcsolódott munkahelyemhez, az óvodához, ahol nyugdíjba vonulásomig dolgoztam. A gyerekek között minden nap szükség volt a rajzolásra, és mindig kellett valamit nyírni, vágni, ragasztani is. Emellett díszítettük a csoportszobát, a mesékhez, szerepekhez pedig jelmezeket készítettünk.

Legelső munkám

Amikor még Kisadámné Macuska is az óvodában dolgozott, sokat tanultam tőle. Láttam, milyen csodálatos gobelineket készített, és magam is kedvet kaptam hozzá. Öt-hat évvel ezelőtt kezdtem magam is gobelineket varrni. Legelső munkám egy margarétás csendélet volt. Ezután az unokáimnak készítettem állatos, mesefigurás gobelineket. Amikor már úgy éreztem kellő tapasztalattal rendelkezem, vettem egy 35x80 cm-es tájké-

Pipacsos búzamező

pet, s miután ez is elkészült, mindjárt vettem ugyanilyen méretűt, hasonló témával. Ezek díszítik ma is a szobánk falát. Mostanában kisebb méretűeket veszek, elsősorban a virágos, természetet ábrázoló témájú képeket szeretem. Legutóbb a *Pipacsos búzamező* című kép készült el. Ezt már a konyhába került. Munkáimból néhányat már ajándékba is adtam.

Papp Izabella

A NAGYHÁBORÚ EMLÉKEIBŐL „1914. július 26-dikán ütött ki az úgynevezett világháború”

Száz évvel ezelőtt két pisztolylövéssel kezdődött az első világháború. 1914. június 28-án Sarajevóban meggyilkolták Ferenc Ferdinánd trónörökösét és feleségét, s ez volt a közvetlen indok a hadüzenetre. Elkezdődött a „nagy háború”, amely 1914-től 1918-ig tartott, s amely 15 millió ember életét követelte. A háborút lezáró békék sem hoztak valódi megbékélést. Az akkor született igazságtalan döntések nyomán bizonyossá vált, hogy csak idő kérdése egy új háború kitörése.

A végzetes lövések Sarajevóban

Száz évvel ezelőtt ezekben a napokban a boldogházi tanyavilágban is sokan búcsúztak családjuktól. Indultak a harctérre, s hittek abban a szállóigévé vált biztatásban, hogy „mire a levelek lehullanak, véget ér a háború”. Négyszer hullottak le a levelek, s a katonák közül sokan már soha nem tértek vissza. Elestek a harctéren, mások pedig évekig tartó fogságba kerültek.

A háború idején megnövekedett a forgalom a boldogházi vasútállomáson. A délutáni vonat hozta a postát, s ilyenkor a legtávolabbi tanyáról is eljöttek, hátha jött levél, vagy üzenet a távoli harcmezőről, a férjtől, testvértől, édesapától, vagy a gyermektől. Az itthon maradt családtagok innen küldték éveken át leveleiket, reménykedve a távollévők hazatérésében.

A következő összeállításban néhány korabeli emlék bemutatásával emlékezünk a száz éve kezdődött háborúra, az abban résztvevő, s az őket hazaváró boldogházaiakra

Ferenc József mindent megfontolt...

Egy naplótöredék feljegyzéseiből

„1914. július 26-dikán ütött ki az úgynevezett világháború” Az idézet Főzer Mária korabeli naplójából való, aki 1910-ben kötött házasságot Bujdosó Vendellel. Férje 1914 őszén a harctérre indult, s csak a háború után tért haza. A család Jászberény Szentimre 25. számú tanyáján lakott, később pedig Jászberénybe költözött. A 24 éves fiatalasszony egy oldalszámmal ellátott vonalas füzetbe írta feljegyzéseit, amely a benne szereplő 1897-es adatok szerint korábban adókönyv lehetett. A régi bejegyzések nagy részét láthatóan kiradírozták, s helyükre kerültek Főzer Mária gondolatai. Az értékes dokumentum Kispálné Baranyi Aranka tulajdonában van, hiszen Főzer Mária az anyai nagymamája volt. A bejegyzések meglepő tájékozottságról tanúskodnak, s írója mintha az utókorra is gondolt volna, gondosan feljegyezte az akkori árakat is. Főzer Mária 69 éves korában, Jászberényben halt meg. Naplójából öt oldal szövege nyomtatásban megjelent

Főzer Mária 18 éves korában

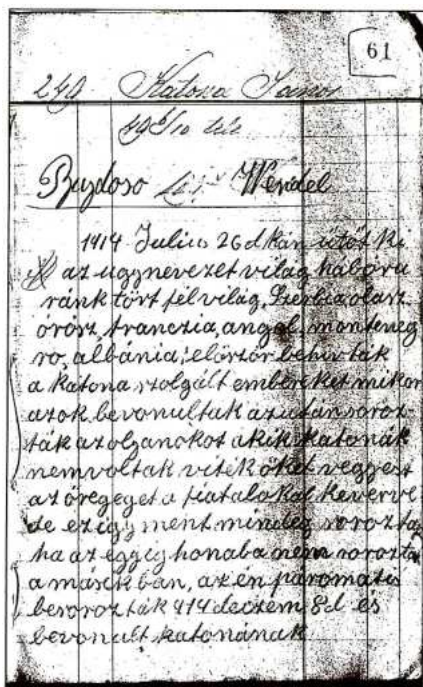
Főzer Vendel: Főzer József és leszármazottainak családtörténete, családfája. (Szolnok-Jászberény, 2013.) című kötetben. A következőkben részletet közlünk a száz évvel ezelőtti feljegyzésekből.

„1914. július 26-dikán ütött ki az úgynevezett világháború. Ránk tört a fél világ. Szerbia, olasz, orosz, francia, angol, Montenegro, Albánia. Először behívták a katonaszolgált embereket, amikor azok bevonultak, azután sorozták az olyanokat, akik katonák nem voltak. Vítették őket vegyesen, az öregeket a fiatalokkal keverve. Így ment mindig, soroztak. Ha az egyik hónapban nem soroztak, a másikban igen.

Az én páromat is besorozták 1914. december 8-án, és bevonult katonának, 1915. február 15-én először Szolnokra ment és onnan elszállították Szekszárdra őket. Ott voltak negyed fél hónapig, június 1-én ment a harctérre. 2-dikán Hatvanba értek – ott mentek keresztül – ott várakoztak valami fél napot.

A kedves kis Vendel fiunk meghalt 1915. június 2-án. 3-án volt Únapja, akkor feküdt halva az ártatlan kisbárány, számarköhögés a sírba vitte, 4-dikén volt a takarítása. (temetése). Nyugodjon békében, ártatlan kisbárány.

Egy oldal a naplóból

Lett is olyan drágaság a háborúval, hogy egy mázsa búza husz, harminc forint, egy mázsa kukorica 16 forint, egy pár ló 1000 forint, egy pár ökör ezer forint. Egy pár kéthetes kismalac ötven, hatvan, meg kilencven forint. Egy mázsa gyapjú 400 forint. 1 magló-liba 14 forint, 1 pár hizott liba 40 forint, 1 pár tyúk 6 forint, 1 pár tojás 14 krajcár, 1 liter tej 20, 25 krajcár. 1 méter szoknyának való kartonruha 1 forint. 1 méter hitvány posztó 2 forint. Finomabb kelme 7-9 és 10 forint. 1 delin kendő 3 korona, 1 pár csizma 30-40 forint. 1 pár cipő 16 forint, 1 liter zsír 4 forint, 1 fej fokhagyma 5 krajcár. 1 pár birka százhusz forint, 1 kiló hús 2 forint. A gabonát lefoglalták tőlünk, nem volt szabad a piacra vinni. Borzasztó világ jött ránk.”

A naplótöredék további része az égháború idején ajánlatos vallási könyörgéseket, a fák ültetésével és nevelésével kapcsolatos érdekes bejegyzéseket és néhány szép dal szövegét tartalmazza, melyeket feltehetőleg a háborúból hazatérő Bujdosó Vendel hozott magával.

Katonaruhában...

A háború évei során sok-sok levél, képeslap érkezett a boldogházi tanyavilágba, onnan pedig sok küldeményt továbbítottak a frontra. Valamennyiből az egymás iránti aggodalom és szeretet tükröződik. Mindkét fél a háború végét

Papp Béla testvére, Papp Géza
Papp Ferenc családi gyűjteményéből

várta, remélve, hogy végre ismét együtt lehet a család. Az itt látható fényképet Papp Béla küldte a harcterről Boldogházára feleségének, hátoldalán néhány sorral:

„Kívánom Istentől kedves Feleségem, hogy ezen levelem a legjobb egészségben találjon, mint nekem van, nekem nincs semmi bajom, melyhez hasonlót kívánok neked is.

Tudatom kedves feleségem, itt küldöm bátyám fényképét. Vedd őrizet alá, ha megkapod.

Isten veled. Szerető férjed, Béla
1916. március 25.

Nyitrai József hagyatékából

Tóthné Nyitrai Zsuzsa édesapja hagyatékának rendezése közben értékes korabeli emlékeket talált, melyeket a Tájháznak ajánlott fel. Ezek közül a leglátványosabb az a nagyméretű (60x45 cm-es) színes nyomat, melyet a katonának a szolgálat letöltésekor készítettek. A vágató lovas feje helyét üresen hagyták, ide került az illető katona, ez esetben feltehetőleg Zsuzsa nagyapjának arcképe. A nyomat felirata: *Szolgálati időm emlékére*. A szép kivitelű színes kép az 1910-es években keletkezett, s a szoba falát díszítette. A kép köré az első világháború idejéből származó képeslapokat ragasztották. A mára már elhalványult betűkkel sűrűn

teleirt lapokat Nyitrai Sándornak és Nyitrai Mihálynak küldték a családtagok a frontra. Ők Zsuzsa nagyapjának, Nyitrai Józsefnek a testvérei voltak, s a háborúban valamelyik fronton harcoltak. Valamennyi lap szentképet ábrázol. A karácsonyi, húsvéti üdvözlések, s a levelek a hazai eseményekről, a családban történekről tudósítanak. Megható az az aggodalom és szeretet, amely minden sorból tükröződik. Nyitrai Mihály fia, Miska egyik levelét így fejezi be: „Kedves jó édesapám, nyílnak-e arra már a mezei virágok, erre az is van. Maradok hű szerető kislfia a sírig, Miska. Kedves jó apám, ölelem és csókolom, az Jó Isten legyen vele, és segítse haza.” Másik levelét édesapja névnapjára küldte: „Kedves jó édesapám, így szólok hozzája a kedves fia, Miska. Küldöm ezen szép lapot kedves neve napjára, és kívánom az Jó Istentől, hogy az kedves neve napját tölthesse el friss jó egészséggel és kívánok hozzá sok szerencsét, áldást, és az egész világon békességet, hogy lenne már vége a háborúnak, hogy hazajöhetne kedves apám. ...kívánok több neve napját érni, de magával együtt tölteni. Maradok hű fia Miska a sírig, a Jó Isten vele és velünk.”

Egyik lapon jól látható a bélyegző, mely szerint Antal József 1915. április 7-én délelőtt adta fel a levelet „János hida-Boldogháza pályaudvaron”. Antal József Zsuzsa édesanyja nővérének, Konkoly Teréznek a férje volt.

A tizenegy képeslapból álló gyűjtemény ma már ritkaságnak számít, a háborús évek értékes és fontos dokumentuma.

Karácsonyi üdvözlét - Boldogházáról a harctérre

Valahol Oroszországban ...

Az egykori Üveges kocsmá tulajdonosa Üveges Sándor is részt vett az első világháborúban. Azt követően pedig négy évet töltött orosz hadifogságban az Urál hegységen túli ázsiai területen. A hadifogság alatt megtanulta az orosz nyelvet. Akkor még nem gondolhatta, hogy ennek a tudománynak a második világháború alatt veszi majd hasznát. A Boldogházára érkező orosz tisztek ugyanis tolmácként alkalmazták, és cserében sem neki, sem a családjának nem esett bántódása.

Hadifogságban. Az első álló sorban balról a harmadik Üveges Sándor.
A kép Bohács Jánosné Üveges Lenke tulajdona

Az összeállítás a négy évig tartó háború időszakából csupán néhány mozaikdarabkát idézett fel. Sajnos ma már kevés a korabeli fotó, levél vagy irat. Ezúton is kérjük ezért Kedves Olvasóinkat, ha a családi emlékek között fennmaradtak első világháborús fényképek, levelek, esetleg visszaemlékezések, juttassák el a szerkesztőkhöz másolásra, hogy közlésükkel is emléket állíthassunk elődeinknek.

Papp Izabella

Velünk történt ...

SZÜLETÉSNAPI KÖSZÖNTŐ

Sziliczei Zoltánné májusban töltötte be a 70. évét. Marikánál lelkesebb faluszépítőt, közösségi személyiséget nehéz lenne találni. Otthonában több ezer virágpalántát gondoz, nevel, téliesít, kiültet - hogy aztán a falut díszítsék. Ha kell óvodásokkal, iskolásokkal pogácsát, lángost süt a Tájház kemencéjében, de állandó szereplője az aratóversenyeknek is. Énekel a Csillagvirág Kórusban, és a nyugdíjas klub is mindig számíthat rá. Családjára is mindig jut ideje, amiben csak tudja, segíti őket, s mindezt derűsen, vidáman teszi.

Mi sem természetesebb hát, hogy Marika a születésnapját is faluszépítéssel töltötte, a Fajtakísérleti Állomás környékét szépítette társaival. Váratlan meglepetés volt számára, amikor a kapával, seprővel, gereblyével felszerelt faluszépítők rögtönzött kis ünnepség keretében stílusosan itt köszöntötték fel, amit nagy örömmel, meghatóan fogadott.

Ezúton is nagyon sok boldog születésnapot kívánnak jó egészséggel, és hogy sokáig őrizze meg lelkesedését, munkabírását és vidámságát.

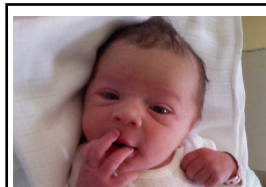
Marika a hét végén otthonában várta finom ebéddel kedves családját, akik nagy szeretettel köszöntötték a jeles napon. Számára minden ajándéknál többet jelentett, hogy gyermekei, unokái, szerető családjá körében tölthette ezt a szép napot. *Isten éltesse sokáig!*

P -

Gólyahír

*„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”*

Szőnyi Emília
2014. 05. 09.
Szülők:
Molnár Brigitta
Szőnyi Imre

Bozók Gabriella
2014. 06. 09.
Szülők:
Bartvai Annamária
Bozók Zoltán

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Búcsúzunk

Bódi Péter
Szabó János

(1948-2014)
(1937-2014)

Balla János
Sas Péter
Velkei Lászlóné

(1921-2014)
(1929-2014)
(1935-2014)

Könyvtári Hírek

A Baba-Mama Klub június 25-én Dalolka foglalkozásra várta az Édesanyákat és Babákat. Az esős idő ellenére többen is ellátogattak rendezvényünkre. A megyei Verseghy Ferenc Könyvtár Gyermekkönyvtárának vezetője: Teleki Józsefné volt a vendégünk. Ildikó verseivel, dalaival az erdő hangulatát idézte fel számunkra. A gyermekek hamar birtokba vették az Ildikótól kapott játszószonyeget, amit ezúton is köszönünk.

Baba-Mama Klub

A Baba-Mama Klub legközelebb augusztus 27-én délután várja szeretettel a babákat és az anyukákat.

A könyvtár nyári nyitva tartása:
július 1-11-ig valamint augusztus 21-29-ig
H-P: 8.00-16.00 óráig.

Folyamatosan érkező új könyvekkel várom az Olvasókat!

Szép nyarat!

Pappné Turóczi Henrietta
könyvtáros

DOMBHÁZNÉZŐBEN A HÁZTÁJI KLUBBAL

A háztáji klub keretein belül szerettem volna megvalósítani egy olyan kirándulást, mely szellemiségében illeszkedik az eddigi összefüggésekhez, s az úticél nincs túl messze. Ehhez megfélelőnek találtam a **szászberki dombházat**, melyet május 18-án látogattunk meg. Sokszor képesek vagyunk órákat és hosszú kilométereket utazni egy-egy csodás hely kedvéért, közben a környéken levő értékekről mit sem tudunk. Ahhoz képest, hogy Szászberk közel van, erről az építészeti különlegességről sem tudott senki a társaságunkból. Egyesek el sem tudták képzelni, mit takar a dombház kifejezés, valami földbe ágyazott kunyhószerűsége, modernkori putrira számítottak, a domboldalba vájt barlanglakások képe is félrelelt előtűk. A valóságtól azonban elámultunk: egy fűtetős (semmi cserép), pipaccsal díszített organikus építmény várt minket, mellette kerti tó, melybe a tetőről alkalmasint vízesés csordogál. Házigazdánk éppen fűvet nyírt, aki nem más, mint a jászboldogházi tájház udvarán álló kemence készítője, egy sokoldalú ember: **Éri Károly**. Kezdetben felesége, **Andrea** kalauzolt minket, aki szintén kreatív személyiség, hiszen zöld tanácsadással, ékszerkészítéssel és egyéb kézműves dolgokkal is foglalkozik.

A házaspár próbál természetközeli, környezettudatos életmódot folytatni három gyermekével együtt. Az ihletet egyrészt Gyűnűfi adta a dombházépítéshez, és náluk is **Hegedűs Zsolt építész-mérnök** volt a tervező, mint számos hasonló ívású helyen, s azóta már bő egy évtized telt el. Zsolt a **Bioeco** környezetbarát építési rendszer megálmodója, mely során cementtel stabilizált, géppel préselt

földtéglaából építik a kupolás és boltozatos lakhelyeket. A dombházon nincs hagyományos tető, az épület a már említett kupolákból, boltívekből áll, amit 60-70 cm vagy még vastagabb földréteg és növényzet borít. Másik érdekessége a külső mellett azon belbecsben lakozik, hogy energiatakarékos a működése. Ma már több mint 50 dombház van az országban, néhányuk szerepel a

„Dombházunkban kerek a világ” című riportkönyvben, köztük pl. a szászberki és a pilisszántói is. Utóbbit lesz szerencsém megtekinteni

júniusban. Bajától Győrön át Békésig számos helyről jöttek már hozzájuk látogatók, néhányan ötletgyűjtési céllal, mert ők is ilyen otthont szeretnének, s ezzel bizony a kőműveseknek olykor képesek fejfájást okozni.

A házba lépve íves terek, görbült falak, s megannyi egyedi megoldás, lakberendezési ötlet fogadott minket, ez szintén a háziakat dicséri. Például a konyha hód farkú cserép padlózata (ha a tetőn már úgy sincs), ágból készült lámpa, cserépkályha a ház közepén, térkép, mint a járólapp része, fürdőszobai extrémítások, melyek egyben magától értődnőek is tűnhetnek, hogy nem jutott ez eddig senkinek az eszébe?! A nappaliban főként tomyosuló üvegkupolán át nappal fény árad be, éjszaka pedig a csillagok tündöklésére nézhetünk fel. Úgy érzem, hogy tartalmas délutánnak lehettünk részesei, köszönöm az Éri családnak, hogy betekintést engedtek otthonukba, életükbe, gondolataikba.

Berkó-Fejes Györgyi

A búcsúzó ovisok

Körömdekor

Tenyérnyomat mintavétel

Iskolai gyermeknap

Ismerkedés a rendőrautóval

Ügyességi verseny

Boldogházi HÍREK

Felelős szerkesztő:

Konkoly Bőáné

Szerkesztők:

Papp Izabella

Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő

Gerhát Károly

Felelős kiadó:

Községi Önkormányzat

Készült:

Polgármesteri Hivatal

Jászboldogháza

Bolondos öltözetben a nyolcadikosok